

Zasavc

hrastnik - trbovlje - zagorje - litija - radeče

TISKOVINA
Poština plačana
pri pošti 3102 Celje

Številka 15, letnik 22,
28. 07. 2011, cena: 1,50 EUR

AKCIJA!

Za čiste zobe
in zdrave dlesni
poskrbimo mi.

Smo edini v Zasavju.

Tel.: 03/56 55 027

S tem kuponom imate 20% popust

METALKO Vse za streho!
BRIGITA BUKAR l.p.
Prilagoditve in montaža krovnico-keperjarskih točkov in dodatne kletve. Preloška vas 57, 3128 SLORE
www.streha-metalko.si
gsm: 041 314 531
gsm: 051 603 579
tel.: 03 57 71 495
faks: 03 57 71 499

SPECIALIST ZA
STREHE ŽE 30 LET!

30 let
GARANCIJE

ZA IZMERO IN IZDELAVO PREDRAČUNA NA KLJUČ POKLICITE
NAŠEGA STROKOVNIJAKA ZA STREHE NA GSM: 041 622 385.

Imate bolečine?

www.bolecina.com
tel.: 03/5419-715

JEKLENI ŠKETO
S FRTICE

ŠENTIMENT IN HORIŠKI
TEMPERAMENT V PODKUMU

SAGA O O-NE-SNAŽEVANJU

ZANESLJIVE
INFORMACIJSKE REŠITVE

RSH

Poiščite več informacij na www.rsh.si

MARKETING: 040 882 882

Radio SNOOPY

**88,2
MHz**

<http://www.snupko.com>

Morate prebrati:

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJEZasavski župani o koncesiji
Srednja Sava 51. Izredna seje zagorskega
OS 7V Trbovljah lov na sončne
žarke 10Vsak dan novinar –
en dan nevladnik 122. Lojzov pohod od Kuma
do Triglava 19Večer z
Iztokom Mlakarjem 22Bolj ali manj skriti kotički
Zasavja – POLŠNIK 24Bralna noč v
Dolski knjižnici 25

Špegu za Ano Zupančič 26

Denis Šketako – prvi
zasavski jekleni mož 28

Zasavca izdaja Grafika Gracer d.o.o.,
Lava 7b, 3000 Celje, tel. 03 54 52 666, fax 03 54 73 166.
Glavna odgovorna urednica: *Marta Hrušovar*.
Uredniški odbor: *Stanislava Radunovič, Fanči Moljk, Anton Šutar*
in Boštjan Grošelj.
Redakcija se zaključuje ob ponedeljkih ob 12.00 uri.
Prodaja, trženje in tisk: *Grafika Gracer, Celje*.
Tiskano en dan pred izidom v nakladi 2000 izvodov.
Naslov uredništva: Zasavca, p.p. 79, 1410 Zagorje ob Savi.
Telefon: 03 56 22 734, Faks: 03 56 32 734
GSM: 041 410 734, komerciala: 031 822 533, 040 267 411.
E-mail urednica: *hruski@siol.net*, E-mail: *zasavca@email.si*, <http://zasavca.gajba.net>
Zasavca je štirinajstnevnik, izhaja ob četrkih.
Polletna naročnina od številke 1 do 13 je 18,36 EUR.
Naročnina za drugo polletje je 21,00 EUR.
Naročnina za tujino je 81 EUR ali druga valuta v protivrednosti.
V ceno je vračunan 8,5 % DDV.
Odpoved naročnine sprejemamo v pisni obliki po obračunskem obdobju.
Nenaročenih rokopisov in fotografij ne honoriramo in ne vračamo.
Brez dovoljenja urednika ponatis člankov ni dovoljen.

Mesec julij gre h koncu, vročina je popustila, zahladilo je - in spet nismo zadovoljni, se mi zdi...

Saj, prelepo bi bilo, da bi bilo dano vsakomur po njegovih željah, medtem ko bi bilo silno priročno, ko bi vsakdo dobil po svojih potrebah. Bil je čas, ko smo verjeli, da se bodo vodje naše preljube domovine na svojih položajih, ki jim jih je poverilo ljudstvo, trudili po vseh svojih močeh in sposobnostih le za to...in zdaj je čas, da o tem prenehamo sanjati, saj so se te in take sanje spremenile v moro.

Vse za lepši in boljši jutri - ja, pa ja. So taki, ki jih jutri sploh ne skrbi in taki, ki jih spravlja v stisko že vsakdanja skrb, da na jutri raje sploh ne mislijo.

Šele polovica počitnic je mimo, vendar je že prišel čas, ko so tisti, ki jim je mar in jim ni vseeno za soljudi, začeli zbirati šolske potrebščine za šolarje, ki jim starši le težko zmorejo kupiti vse, kar bodo potrebovali v novem šolskem letu. Mladinski center Trbovlje je že ena takšnih ustanov, tudi Rdeči križ ne zaostaja in najbrž še kdo.

Tudi skrb za starejše povzroča sive lase. Osamljeni so, betežni od starosti in borijo se z različnimi zdravstvenimi težavami. Za njih se trudijo medgeneracijska društva za kakovostno starost. O prvih in drugih je nekaj v tokratnem Zasavcu. Ampak, vse to so prostovoljci in prostovoljec za dobra dela je človek lahko le v primeru, da je sam preskrbljen in nima skrbi za preživetje, kajti če se dva berača združita, sta le in samo - berača...

Ja, ampak pred vrati je zagorski občinski praznik. Občani so v nabiralnike že prejeli program prireditve in vsaj v tem času bo pestro in veselo in seveda - slavnostno, najbolj v četrtek, 4.8. ob 19. uri, ko bo v Delavskem domu Zagorje slavnostna seja zagorskega občinskega sveta in bodo podeljene občinske zlate, srebrne in bronaste plakete in naziv častnega občana. Tik pred zdajci so se na izredni seji občinskega sveta le uspeli dogovoriti o imenih prejemnikov in verjamem, da so se odločili za zares zaslužne. Radovedni? Tudi to je v tem Zasavcu! Ah, ja - v soboto, 6. 8. vsi Zasavci obvezno prostovoljno na zagorsko noč!!!

Spoštovani občani in občanke zagorske občine! Iskreno vam želim, da bi v času praznovanja in v vseh prihodnjih dneh, ki jih prinaša življenje v Zasavju, uživali, se zabavali in ob tem mislili tudi na tiste, ki tega iz kakršnihkoli razlogov tega ne bodo deležni.

Ljubi moji Zagorjani - iz srca vam čestitam za vse dosežke in želim vse lepo zdaj in za naprej in obljubim, da bo naslednja številka Zasavca posvečena vam!

Urednica Marta

Naslednja številka ZASAVCA izide 11. 08. 2011

Naslovnica:

Denis Šketako, ko je uresničil sanje in postal jekleni mož

Slika: arhiv D.Š

Naša bodočnost

So slikarji, ki spremenijo sonce v rumen madež; toda so tudi drugi, ki s pomočjo svoje umetnosti in inteligence spremenijo rumen madež v sonce.

Picasso

13.07.2011

Vesna Babič, Šuštarjeva kol. 27, Trbovlje - sin Nik Vidmar

Marjana Požun, Gradiške Laze 29, Šmartno pri Litiji - hči Žana

Nadja Bajc, Neža 14, Trbovlje - sin Tian Tušek

15.07.2011

Silvija Korpes Bec, Loke 13, Trbovlje - hči Tiara Zoja Bec

Katja Dolenc, Opekarna 7, Trbovlje - hči Ula Juričan
Neža Šabanovič Grmšek, Turje 69, Dol pri Hrastniku -
sin Benjamin Grmšek

16.07.2011

Urška Senčar Hočevar, Čeče - del 56 b, Hrastnik - sin Žiga Hočevar

18.07.2011

Vesna Škarja, Zgornji Log 20, Litija - hči Anamarija Škarja Smuk

Polona Špajzer, Prečna ul. 4, Radomlje - hči Zarja Šraj

19.07.2011

Regina Doberšek, Na soseki 4, Maribor - hči Julija Šafarič

Natalija Uršič, Pod gozdom 18 a, Trbovlje - hči Brina Dušak

Špela Kralj, Valvazorjeva 3 b, Zagorje - hči Neja

21.07.2011

Jana Vidič, Trebinjska ul. 15, Ljubljana - hči Pija Grm Mojca Smodiš, Golovec 27, Trbovlje - hči Rebeka

22.07.2011

Jelena Hace, Podroje 44, Šmartno pri Litiji - sin Jakob Šesek Hace

23.07.2011

Valdete Kukaj, Kešetovo 11, Trbovlje - hči ŽTara

Petra Rome, Loke pri Zagorju 11, Kisovec - hči Tjaša Kaučič

Indira Mešič, Ulica talcev 32, Zagorje - sin Alli

24.07.2011

Danijela Klenovšek, Log 15, Hrastnik - hči Tanaja Klenovšek

25.07.2011

Špela Volaj, Dobovec 34, Dobovec - sin David Dolšek

ISKRENE ČESTITKE!

Zmaji in kače

Kar precej je padla temperatura v zadnjih dneh. Tam, med deset in petnajst stopinj je nižja, kot je bila še nekaj dni nazaj. Meni in večini moških, ki jih poznam in se srečujemo na sprehodu ter spregovorimo besedo o tem in onem, je kar všeč, da se je malo ohladilo. Seveda pa poznam tudi lepo število žensk, ki se z razlogom ali pa kar tako, potikajo po trboveljskih ulicah. Med tem, ko smo moški ob tej ohladitvi okrepili vsakodnevno garderobo zgolj z dolgimi hlačami in po večini ostali v majicah s kratkimi rokavi, pa je večina ženskega sveta oblečena že, kot bi bila jesen. Brez jopice nisem srečal niti enega primerka lepšega dela človeštva. In praviloma je vsaka, s katero sem spregovoril nekaj besed, negodovala, češ da jo zebe. Ker se tudi pri meni doma zaradi nenadne vremenske ohladitve pol gospodinjstva zavija v jopico, medtem ko je drugi polovici dokaj prijetno, ker ni več tako vroče, se mi je kar samo po sebi porodilo vprašanje: »Zakaj je temu tako?« Priznam, moje mnenje ni podprto z nobeno od možnih znanstvenih tez o tem primeru. Še najmanj s kakšno medicinsko ekspertizo. Gre zgolj za nepreverjeno laično teorijo, da so ženska pač kače in moški zmaji, ki proizvajajo ogenj.

Vemo, da je kača aktivna toliko, kolikor toplote lahko vsrka v svoje telo iz okolja. Očitno je tako tudi z našimi lepšimi polovicami. Moškim je torej topleje, ker morajo imeti rezervni sklad temperature, ki jo lahko delijo s svojimi kačami, da le-te lahko funkcionirajo tudi kadar jim narava zakrije dotok toplote v obliki sončnih žarkov.

Spomnim se Eve in Adama pa jabolka in kače. Morda je bilo že v tistih pradavnih časih tako, da je ubogo revico Evo zeblo (na vseh slikah je gola in mamljivo lepa) in je ponudila sporno jabolko kot simbol greha razgretemu Adamu. Adam, pravi zmaj, pripoveduje zgodnica, je sprejel vablivo ponudbo in objel ubogo premraženo nagico. Očitno se je ta ob zmaju tipa Adam hitro zagrela in je kri v njenih žilah postala toplejša in je vsa medena postala. Adamu, ki je hotel zgolj ogreti ubogo, od hladu otrplo golo lepotico, pa je skorajda zavrela zmajška kri in revež si ni mogel več pomagati. Zaplesala sta ples ljubezni. Eva se je pogrela, Adam pa ravno prav ohladil, da ga ni od prevelike akumulacije toplote razneslo. In tako, bi lahko dejali, je ostalo do današnjih dni, ko sodobne Evice še vedno rado zebe in je njihovim vrstnikom Adamom preveč vroče in se vklopi naravna klima ter enega pogreje in drugega ravno do prave mere ohladi. No ja, sporno jabolko mi je razumljivo in vem kaj predstavlja, je pa neko neskladje pri kači, ki igra veliko vlogo v tisti pradavni zgodbi o Adamu in Evi, seveda, če zgodbo razumemo malo po svoje. V praksi je pač tako, da Adam ne ovija Eve okrog prsta, kot bi bilo iz zgodbe mogoče razumeti, temveč si je Eva podredila Adama in ga po mili volji ovija okrog in okrog sebe, kot da predstavlja deblo, brez katerega Adam ne more več živeti. Da mu Evica le dovoli, da jo občasno pogreje in sebe ohladi, je postalo življenjsko vodilo zmajev v odnosu do kač.

Mefisto

Zasavski župani o koncesiji »SREDNJA SAVA«

Razvoj energetike, ki temelji na obnovljivih virih, je ena od prioritet energetske politike EU v obdobju do leta 2020 in je ključnega pomena za razvoj zasavske regije. Gradnja verige hidroelektrarn na srednji Savi je poleg revitalizacije obstoječe TET in ostalih okolju »prijaznih« energetskih projektov, ki so v letošnjem letu zaživi v Trbovljah (RTH Solar, Vitales, Piroлиза), ključnega pomena tudi v smislu doseganja ekoloških standardov.

O prenosu koncesije za izgradnjo in izkoriščanje srednje Save so v tem mesecu razpravljali tudi župani vseh treh občin, pri tem pa so bili enotni, da mora največji energetski projekt v tem delu Slovenije ostati v domačih rokah, saj pomeni nov investicijski cikel in oživetev že tako okoljsko, ekonomsko in socialno degradirane regije. Svoje stališče so v imenu Sveta zasavske regije 18. julija 2011 posredovali tudi predsedniku vlade Borutu Pahorju in ga prosili za termin srečanja.

Posebej se je na aktivnosti različni interesnih skupin in špekulacije o prenosu koncesije, ki so se v teh dneh pojavljale v javnosti, odzval župan Občine Trbovlje, Vili Treven, ki je predsednika vlade v kratkem sporočilu pozval k pravični odločitvi. Med drugim je zapisal: »Glede na močne pritiske nate v zvezi s koncesijsko pogodbo za srednjo Savo Te iskreno prosim, da pri svoji odločitvi upoštevaš doslej najslabšo gospodarsko-socialno stanje Zasavja. Vsi argumenti, ki izvirajo v doslej sprejetih dokumentih, s katerimi smo seznanili tako Tebe kot tudi vse poslance in nosilce najodgovornejših funkcij tako v parlamentu, vladi in stranki, jasno in prepričljivo izkazujejo zasavsko in posavsko poenoteno voljo in trden namen za ponovno oživetev propadajočega energetskega in sploh gospodarstva pri nas. Tudi z vidika enakomernega regijskega razvoja je nedopustno nadaljnje centraliziranje....«

Vir: Občina Trbovlje

Slovenska Planika iz Francije

V Sloveniji so v teh dneh že 7. leto zapored na obisku članice in člani slovenskega kulturno-prosvetnega društva Planika, s sedežem v francoskem mestu Sallaumines.

Omenjeno društvo, ki deluje na območju severne Francije, je vse od leta 1953 aktivno v skrbi za ohranjanje slovenske besede in običajev med vsemi generacijami tamkaj živečih Slovencev. Posebno vez ohranjajo tudi s pobratenim mestom Trbovlje. V ta namen so, na povabilo župana Vilija Trevna, člani Planike obiskali tudi Trbovlje. Po ogledu in predstavitvi mesta je sledilo družabno srečanje v prostorih ŠD Rudar Trbovlje, ki so se ga udeležili tudi starši trboveljskih otrok, udeležencev tradicionalnega nogometnega turnirja Loison. Člani društva Planika so za mlade nogometaše iz Trbovelj v skupini U10, ki so letos junija sodelovali na turnirju v Franciji, v tem času skrbeli, jih spremljali in bodrili na tekmah.

Vir: Občina Trbovlje

Zasavje, degradirano območje zaradi onesnaženosti s PM10

Zasavje bo zaradi onesnaženosti s prašnimi delci (PM10) jeseni letos razglašeno za degradirano območje. V Uredbi o načrtu za kakovost zunanjega zraka na območju občin Trbovlje, Zagorje ob Savi in Hrastnik, bodo sprejeti tudi ukrepi za zmanjšanje onesnaženosti zunanjega zraka s PM10.

Osnutek Uredbe o načrtu za kakovost zunanjega zraka na območju občin Trbovlje, Zagorje ob Savi in Hrastnik je od 20.07.2011 dalje objavljen na spletnih straneh Ministrstva za okolje in prostor (<http://www.mop.gov.si/si/splorno/cns/novica/article/12161/8179/1f47c35e7e/>), zainteresirana javnost pa lahko svoj pripombe in predloge nanj odda do 9.9.2011 na e-naslov: gp.mop@gov.si ali na naslov: Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska 48, 1000 Ljubljana

Podlaga za omenjeno uredbo sta Sklep o določitvi podobmočij zaradi upravljanja s kakovostjo zunanjega zraka zaradi preseganj mejnih vrednosti PM10 in Odredba o določitvi območja in razvrstitvi območij, aglomeracij in podobmočij glede na onesnaženost zunanjega zraka, ki stopita v veljavo prvega avgusta 2011.

Besedilo: MaH - Vir: Občina Trbovlje

Ks Tirna prvič praznovala krajevni praznik

V soboto, 16.07.2011, je KS Tirna v okviru prireditev posebnega pomena za območje Občine Zagorje ob Savi v letu 2011, izvedla prvo »Praznovanje praznika KS Tirna«

Prireditve se je pričela ob 15. uri na gasilskem poligonu v Tirni s 1. pohodom na Zasavsko Sveto goro, ki bo postal tradicionalen. Pohoda se je udeležilo veliko krajanov. Po okrepcilu na Zasavski Sveti gori, kjer jih je pričakal novi oskrbnik, so se vrnili v Tirno, kjer se je prireditve nadaljevala na gasilskem poligonu s pozdravnimi govori predsednika KS Tirne Janka Kneza in direktorja občinske uprave Občine Zagorje ob Savi Branka Omahneta. Sledila je pogostitev in druženje, ki je kljub slabim vremenskim pogojem uspela in se zaključila pozno v noč.

Za pomoč pri izvedbi prireditve ob praznovanju praznika KS Tirna, se organizatorji zahvaljujejo vsem, ki so omogočili, da je prireditve bila in uspela.

Besedilo in slike: za KS Tirna J.M.

Saga o... o-ne-snaževanju

I. Uvod - splošno

Občina Trbovlje se zaveda problematike na področju varstva okolja, zato je v letu 2009 sprejela **Občinski program varstva okolja** kot skupen dokument, ki služi kot osnova za vse strateške, politične, razvojne in investicijske ter prostorske dokumente občine na tem področju (občina Trbovlje ima kot edina v Zasavju izdelan OPVO).

Z namenom uresničevanja omenjenega strateškega dokumenta je bil ustanovljen **Svet za varstvo okolja** in si kot prioritetne cilje zastavil izboljšanje kvalitete zraka, zdravja ljudi ter izboljšanje sistema ravnanja z odpadki. Poleg tega so zastavljeni cilji tudi na področju trajnostne mobilnosti ter kvalitete voda. Določene zadeve iz programa dela se že izvajajo.

Glede **kvalitete zraka** si prizadevajo za

- določitev stanja onesnaženosti zraka za vsa emitirana onesnaževala na območju občine, ki se lahko merijo;
- dodatno merilno mesto v Trbovljah;
- razširitev nabora merjenih parametrov na že obstoječi imisijski postaji na Nasipih: PM_{2,5} delce, benzen, kovine v delcih - arzen, kadmij, nikelj, svinec in živo srebro ter benzo(a)piren.
- realizacijo obljube generalnega direktorja ARSO-a, dr. Žlebirja, o mobilni merilni postaji, ki naj bi jo brezplačno postavili v Zasavje v roku treh mesecev... (ki se počasi iztekajo)

Trboveljski župan si kot predsednik Sveta regije prizadeva, da bi se problematike varstva okolja lotili **regijsko**. V ta namen so ustanovili **Regijski odbor za okolje in zdravje**, ki je imel konstitutivno sejo, 08.06.2011 z namenom vzpostaviti **kataster vseh onesnaževalcev na celotnem območju Zasavja**. Za uresničenje tega namena pa je nujno brezpogojno sodelovanje vseh zasavskih županov in odkrito in pošteno posredovanje podatkov onesnaževalcev v vseh zasavskih občinah.

Še nekaj pomembnih dejavnosti:

- preko Sveta za varstvo okolja so uspeli, da je Zasavje vključeno v **državni biomonitoring ljudi**, ki poteka v okviru Ministrstva za zdravje in vključuje izbrane kemikalije, ki lahko v posameznih življenjskih okoljih pomembno prispevajo k obremenitvam okolja in organizmov z nevarnimi snovmi.
- Občina Trbovlje je podprla »**Študijo celostnega sklapljanja zdravstvenih in okoljskih podatkov v Zasavju kot model študije za podporo pri oblikovanju in izvajanju medsektorskih politik s področja okolja in zdravja**«, ki jo izvaja Medicinska fakulteta, Katedra za javno zdravje in financirala študijo »**Vsebnosti težkih kovin v površninah na območju občine Trbovlje**« (vzorčenje solate je že končano, v avgustu bo vzorčen še krompir)
- na področju **odpadkov** bodo prizadevanja v trboveljski občini vključena v sanacijo divjih odlagališč ter osveščanje občanov na področju ravnanja z odpadki.

II. Jedro - konkretno

Glede izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za Lafarge Cement je stališče občine Trbovlje, da:

- dodatnih obremenitev že tako degradiranega okolja občina ne bo dopustila,
- LC mora spoštovati slovensko ter evropsko zakonodajo,
- državne inštitucije, ki vodijo postopke izdaje okoljevarstvenih dovoljenj, morajo odločitve glede izdaje okoljevarstvenega dovoljenja sprejeti ob upoštevanju geografskih ter mikroklimatskih

razmer in upoštevanju dejstva, da na relativno majhnem območju stoji večje število nepremičnih virov onesnaževanja, ki so IPPC zavezanci ter tako po definiciji lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega.

Stališče EKO KROGA je bilo, je in ostaja:

- proizvodnja cementa - DA
- sežig (po Eko krogu) odpadkov - NE

Vladi Republike Slovenije so predlagali (ne enkrat!) naj v prihodnjih razpisih za gradbene projekte financirane iz proračuna RS zahteva uporabo **izključno okolju prijaznega cementa**, torej cementa proizvedenega v pečeh, ki ne sežigajo odpadkov.

Vse druge dejavnosti (protestiranje, zasedba ceste, štafeta norosti,...) so spremljevalne ob opozarjanju na stališča članov društva in trboveljske Civilne iniciative.

ARSO je (po dveletnem čakanju) leta 2009 po (poenostavljenem?) postopku izdal dovoljenje za proizvodnjo cementa in **sosežig** odpadkov in s tem zanetil ogenj ogorčenja in neodobranja med zasavskimi okoljevarstveniki proti cementarni.

Po dveletnem preverjanju upravičenosti izdaje dovoljenja, ko se je tehtnica bolj nagibala na stran upravičenosti izdaje, saj je šlo za že obstoječo napravo, je ARSO letos spomladi ugotovil, da Lafarge potrebuje dovoljenje za novo napravo, medtem ko je bilo do takrat ves čas govora o stari napravi...

Marca je bil sosežig ustavljen, ker je bilo odpravljeno okoljevarstveno dovoljenje in ga po vsej verjetnosti v letošnjem letu ne bo več.

Družba Lafarge Cement se z odločitvijo ne strinja, ker ni posledica vsebinskih nepravilnosti v IPPC dovoljenju Lafarge Cementa, temveč je rezultat različnih interpretacij zakonodaje s strani upravnih organov in sodstva. Za zaščito svojih interesov bo družba Lafarge Cement odločno sprožila ustrezne pravne postopke.

Janusz Miluch, generalni direktor Lafarge Cementa: »Vlogo in proces Lafarge Cementa za pridobitev okoljskega dovoljenja sta v internem revizijskem procesu pregledala tako skupina Lafarge kot tudi Evropska banka za obnovo in razvoj, ki je 44-odstotni lastnik podjetja, in nihče ni našel nepravilnosti.« Odločitev Arso v praksi pomeni, da družba Lafarge Cement ne sme uporabljati alternativnih goriv. To je za korporacijo Lafarge nesprijemljivo, zato je Miluch napovedal, da se bo Lafarge Cement na odločbo pritožil.

Zaposleni v družbi Lafarge Cement se zavzemajo za ohranitev cementarne v Trbovljah. Predstavnica Sveta delavcev Desanka Petrič je izrazila zaskrbljenost pred morebitnim nižanjem plač ali odpuščanji zaradi vpliva, ki ga bo imela odločitev Arsa na poslovne rezultate cementarne. Delavci so v pismih svoje stališče predstavili tudi županom treh zasavskih občin - Trbovlje, Zagorje in Hrastnik in izrazili željo, da se srečajo z njimi. Odločitev Arsa je komentirala: »Vsi delavci smo bili nad odločitvijo presenečeni. Delamo v tovarni, ki obratuje že 135 let, sedaj pa smo od Arsa prejeli dopis, da delamo v novi tovarni.« Izpostavila pa je tudi zaskrbljenost nad prihodnostjo zaposlenih v Lafarge Cementu: »V letošnjem letu tovarna šest mesecev ne bo obratovala. V vsem tem času podjetje redno poravnava vse svoje obveznosti do zaposlenih. Naše plače se niso znižale, je pa vprašanje časa, kdaj bo do tega prišlo.«

III. Konec.....???????????????

MaH

Franc Vidrgar

ČASTNI OBČAN ZAGORJA

Pred vrati je praznovanje zagorskega občinskega praznika, zato je tamkajšnji občinski svet potrdil letošnje prejemnike občinskih priznanj. Častni občan je postal Franc Vidrgar, in sicer zaradi svojih zaslug za prepoznavnost in napredek občine ter njeno povezovanje z občinami v Sloveniji in širše.

Zlato plaketo so dodelili Romanu Rozini za delo na področju kulture, ohranjanja kulturne dediščine in skrbi za prepoznavnost občine. Srebrno plaketo pa bosta prejela Igor Gošte in Rose Drečnik. Gošte jo bo dobil za delo na kulturnem in športnem področju ter v medijih, medtem ko si jo je Drečnikova prislužila z delom na področju prostovoljstva.

Občinski svet je soglasno potrdil občinski prostorski načrt, s čimer je zagorska občina postala 29. po vrsti v Sloveniji, ki je sprejela ta ključni dokument, kjer so načrtovane usmeritve za skladen razvoj okolja v naslednjem desetletju. Občina je z njim pridobila 103 hektarje potencialno zazidljivih zemljišč.

Tudi tokratna seja se je ukvarjala s tematiko varovanja okolja. V središču dogajanja je bil zagorski IGM, ki je na odlagališče v ka-

mnolomu na Brišah dostavljal tudi nedovoljene odpadke in s tem grenil življenje bližnjim krajanom. Svetniki so sklenili, da mora IGM strogo upoštevati okoljevarstveno dovoljenje. Na ta način so pokazali doslednost in enako obravnavanje še drugih kršiteljev okoljskih predpisov, ne le Lafarga. Na naslednjo sejo bo povabljen direktor IGM-a Emil Šabanovič, ki bo pojasnil situacijo in razloge, da je prihajalo do odlaganja neustreznih odpadkov.

Sprejet je bil odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta za zahodni del Kisovca. Razlog za to je pobuda družbe Tevel za gradnjo poslovno-stanovanjskega kompleksa, ki ga bosta sestavljala dva bloka s po 27 stanovanji, medtem ko bo pritličje rezervirano za poslovne prostore. Svetniki so pooblastili župana za podpis dokumenta, ki bo identificiral investicijski projekt za prenovo dela javne razsvetljave v občini. Sprejet pa je bil tudi sklep o sponzoriranju smučarskega skakalca Dejana Judeža v tekmovalni sezoni 2011/2012. Za to promocijo občine bo namenjenih 5.000 evrov. Še to. Namesto Janeza Vidmarja, ki je odstopil s funkcije občinskega svetnika, je bila prvič v svetniški vlogi Alojzija Kralj.

Besedilo: Boštjan Grošelj

Humanitarna akcija »Zbiranje šolskih potrebščin«

Pomoč trboveljskim družinam pri brezskrbnem vstopu v novo šolsko leto.

Mladinski center Trbovlje, v sodelovanju z Rdečim križem Trbovlje tudi letos organizira humanitarno akcijo zbiranja šolskih potrebščin za otroke, ki prihajajo iz manj privilegiranih družin. Za marsikoga od staršev pomeni novo šolsko leto poleg velikega zanaosa tudi precejšnji obremenitev in stisko. Odhod v šolske klopi je iz leta v leto dražji. S humanitarno akcijo bodo skušali omiliti to stisko in podarili otrokom potrebščine, ki jih potrebujejo za izobraževanje.

Obrnili se bodo na trboveljska podjetja za donacijo prispevkov (na račun Rdečega križa Trbovlje, 02330 - 0015706240, s pripisom - za šolske potrebščine) in za sodelovanje poprosili tudi trgovine kjer prodajajo šolske pripomočke. V njihove prostore bodo namestili pisane škatle z namenom, da bodo lahko kupci, ki bodo kupovali pripomočke zase, kupili še kakšen dodaten zvezek, radirko, svinčnik ipd. in ga odložili v škatlo. Na ta način lahko tudi ostali občani Trbovelj prispevajo svoj del v humanitarni akciji. Škatle bodo nameščene v naslednjih trgovinah:

- Piramida d.o.o., poslovalnica Trbovlje - Ulica 1. junija 1.
- Knjigarna in papirnica Mladinska knjiga Trbovlje - Ulica 1. junija 36.

Rabljene ali nove pripomočke lahko občani prinesejo tudi v prostore

- Mladinskega centra Trbovlje,
- Rdečega križa Trbovlje in
- v predverje Občine Trbovlje, kjer bodo opazili pisano škatlo, označeno z napisom »Šolske potrebščine«.

V Mladinskem centru Trbovlje pozivajo občane Trbovelj, da pristopijo k akciji in s tem prispevajo velik del pri premagovanju stiske ob novem šolskem letu, s katero se sooča marsikateri starš. Akcija bo potekala do 20. avgusta 2011.

PAJEK ORJAK V LITIJSKEM PARKU

pajek orjak

Modrinski center Litija je v okviru svojih enotedenskih počitniških delavnic 11. julija v parku ob Savi nasproti Občine Litija odprl razstavo Poglej okoli sebe. Največje zanimanje na razstavi je požel pajek orjak (na sliki), izdelan iz kovinskih odpadkov, delo Roka Capudra, ki si ga je lahko vsak mimoidoči tudi od blizu ogledal.

ŠKL

VODOVOD ZGORNJI LOG

Vlanskem letu, meseca oktobra, so se pričela dela za prepotrebno širitev vodovoda Litija - Šmartno. V okviru te investicije je bil zgrajen nov vodohram na Svibnem, tlačni cevovod, črpališče ter oskrbovalni cevovod za naselje Zgornji Log in visoko cono Graške Dobrave. Navedena investicija zagotavlja prebivalcem Zgornjega Loga oskrbo s kakovostno pitno vodo ter požarno varnost z novim hidrantnim omrežjem. Prvič je pritekla pitna voda v vasici Zgornji Log po vodovodu Litija - Šmartno v letošnjem juniju, na dan državnosti.

ŠKL

...in pritekla je voda...

PLOČNIK NA BREGU PRI LITIJU

Cesta, ki pelje skozi Krajevno skupnost Breg je v zadnjem času preobremenjena predvsem zaradi prevoza težkih tovornih vozil, ki vozijo kamenje in pesek iz bližnjega kamnoloma. S tem pa se je varnost pešcev na cesti, ki pelje skozi naselje zmanjšala, še predvsem otrok. Potreba po pločniku je med krajanji vasi Breg iz leta v leto naraščala. Čakali so in dočakali. V začetku letošnjega leta so se pričela gradbena dela. Predvideva se ureditev pločnika ob lokalni cesti skozi naselje Breg vse do Pleskovce. Naredili bodo pločnik, uredili dve avtobusni postajališči, prehod čez cesto in javno razsvetljava. Vsa dela bodo končana do 1. septembra letos. Celotna vrednost projekta je 108.000 evrov, od katere 85 % sredstev financira evropski sklad za razvoj podeželja.

ŠKL

Gradnja prepotrebnega pločnika, za varnost pešcev in še posebej otrok, ob cesti skozi naselje Breg pri Litiji.

Zasavski freudovec, teoretski psihoanalitik Roman Vodeb se je po štirih knjigah o športu, ideologiji in psihoanalizi v najnovejši knjigi lotil teme

O SPOLU IN NEKATERIH Z NJIM POVEZANIH REČEH

Kdor spremlja njegove razprave ve, da običajno ne minejo brez feminizma in moškinj. Sam pravi da je bila tokratna knjiga kot kislo jabolko v katerega je zagrizel svoje zobe. Dokaj laično opredeljuje razliko med moškimi in ženskami, govori o naravnih razlikah med njima. Razlike, ki so, oziroma naj bi bile, so po avtorjevem mnenju posledica različnih genitalij, ki se koitusno ujemajo. Bralec si lahko že sam predstavlja njegovo mnenje iz naslova posameznih poglavij, najbolj tisti, ki spremljajo njegova razmišljanja. Poglavja, ki si sledijo so:

- Oče: »Ljuba moja hčerka, bodi moj sin!«,
 - O dilemi: (še) ženske ali (že) moškinje?,
 - O goloti (med otroki in starši),
 - O »zaljubljanju« otrok v svoje (nasprotispolne) starše,
 - O simbolni kastraciji,
 - O moških (in njihovih težavah),
 - O »pravem« moškem,
 - O ženskah (in njihovih težavah),
 - O (ženski) seksualni ustrežljivost (v času recesije),
 - O sodobni ženski in njeni (a)seksualnosti,
 - O seksu - tudi o fafanju (o felaciji in kunilingusu),
 - O zavisti in zavidanju (tudi penisa),
 - O labioplastiki,
 - O taščah (in snahah),
 - O novi (a)seksualnosti,
 - »Naj« Slovenka? - ali: Slovenske »Pike Nogavičke« leta;
- Za predstavitev njegovega razmišljanja še nekaj citatov, objavljenih na hrbtni strani platnic:
- »Feminizem je kot ideologija v močni zablodi, saj s konceptom enačenja spola uničuje moštost moških, po drugi strani pa tudi feminilnost žensk.«
- »Danes so spodobnega (beri: dobrega) seksa sposobne prakticirati pretežno mlade ženske - ki pogosto postanejo »terapevtke«, torej ljubice, dvajset let starejšim (seksualno obupanim) moškim.«
- »Očetov »Ne!« je izgubil veljavo. Ne uboga ga sin, ne hčerka, še najmanj pa žena. Dokler očetov »Ne (smeš)!« ne bo zalegel, in dokler ga ne bodo ubogali sin (in hči) in tudi žena (!), se slovenski družbi slabo piše.«
- »Deklica mora za razvoj normalne oziroma klasične ženske spolne želje (po koitusu oziroma moškem penisu) odraščati ob prisotnem očetu. Aseksualnost, frigidnost, nifomanija, promiskuitetnost, prostitucija in podobne neobičajnosti se v (manifestni) spolni želji napajajo iz otroštva, iz deklincinega odnosa do očeta (vključno s fantazmatskim odnosom do njegovega penisa).«
- »Če je fenomen Ojdipovega kompleksa realnost - nekaj kar (vz)drži - potem »mora« otrok svojega »Ojdipa« razrešiti v primarni družini z nasprotispolnimi starši.«

»Naloga politikov je, da sprejemajo takšne zakone, da se bo aritmetična sredina družbene sreče (beri: prijetnosti življenja) dvignila.«

Knjigo ni mogoče prebrati naenkrat, čeprav je berljivo napisana. Mestoma se bralec ustavi in ponovno prebere misli, ki jih ni moč vedno razumeti, ker niso usklajene z načinom razmišljanja današnjega človeka, ki največkrat površno sodi posamezne situacije in dogajanja, predvsem tistih, ki so povezane z medsebojnimi odnosi posameznikov v družini. Veliko gorja nastane zaradi neupoštevanja mesta, ki pripada posamezniku v družini. Ker se obveznosti posameznikov večkrat prepletajo in menjajo, si običajno le-ti lastijo pravice, ki povzročajo neskladje in nerazumevanje. Vodebove knjige nimajo pečata časa v katerem so nastajale. Tudi najnovejša knjiga, ki je izšla te dni v samozaložbi in jo je moč kupiti le pri avtorju. Zadovoljila bo vse tiste bralce, ki jim je všeč Vodebovo razmišljanje, temelječe na freudovsko-rugljevski drži, a kljub temu svojsko, značilno za Romana, ker je drugačno, posebno. Da bi lažje razumeli opisano teorijo, bo knjigo marsikdo hotel imeti na svoji knjižni polici, da bo lahko vedno znova prebiral posamezna poglavja in mu pritrjeval ali ga grajal in mu v mislih povedal svoje proti argumente.

Morda bodo teoretično spoznanja Romana Vodeba pomagala k spremembi vsakdanjega razmišljanja posameznikov, da bodo spremenili svoje življenje tako, da bodo drugače delali in postavili novo obliko odnosov, ki bodo prispevali k mirnejšemu vsakdanu posameznika in družine, seveda tudi družbe v kateri živijo.

Besedilo: Irena Vozelj

V TRBOVLJAH LOV NA SONČNE ŽARKE

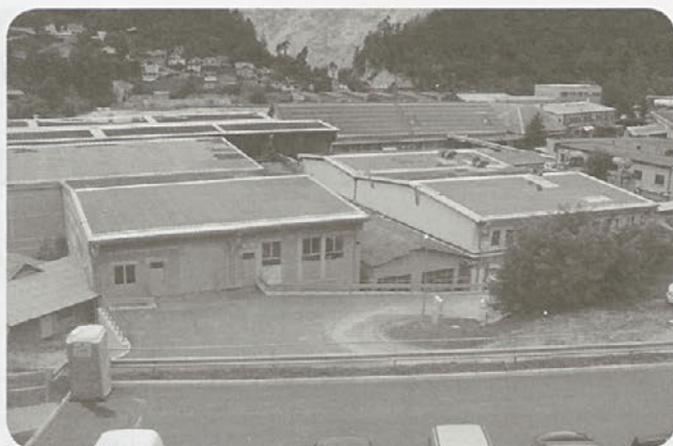
V Trbovljah je bila 15. julija 2011 slavnostna otvoritev največje sončne elektrarne v Zasavju. Gre za tretjo solarno elektrarno, ki jo je RTH Solar priključil v omrežje. Nova elektrarna, ki so jo poimenovali »Ainzer«, je popolnoma ekološko razgradljiva, brez škodljivih snovi in prinaša visok energetski donos. Okolju prijazna elektrarna ima moč 425 kWp.

Elektrarno, ki jo je RTH Solar d.o.o., hčerinska družba Rudnika Trbovlje -Hrastnik d.o.o., odprl na območju industrijskega kompleksa Obrata Trbovlje, so slavnostno predali namenu in poudarili, da gre za eno največjih solarnih elektrarn v Sloveniji. Predvidena letna proizvodnja nove elektrarne naj bi znašala 506 MWh, kar naj bi zadoščalo za 170 gospodinjstev. Pri tem pa je potrebno poudariti, da elektrarno, poleg velike zmogljivosti, ki izvira iz tehnološke dovršenosti učinkovitega absorbiranja svetlobe, odlikujejo predvsem ekološko neoporečni gradbeni materiali. Gre za okolju prijazne mikromorfne fotonapetostne module, ki delujejo na plin silan in se po uporabi obravnavajo kot obarvano steklo, kar pomeni, da jih lahko na odpadu odlagamo kot okolju nenevarne odpadke. Celotna investicija je znašala 1,5 mio evrov, vložek pa bodo, kot predvidevajo v RTH Solar d.o.o., povrnili v devetih letih. Mikromorfni fotonapetosni moduli, ki so vgrajeni na strešnih površinah Obrata Trbovlje, so lažji in tanjši kot običajno, saj so plošče debele komaj 8 mm. Zdržijo visoke temperature in so prilagojene slovenskim podnebnim razmeram. Gre za module najnovejše tehnologije, ki jih proizvaja Inventux Solar Technologies v Nemčiji. Kristalinske module je po uporabi treba ustrezno, z zapletenimi kemičnimi postopki, reciklirati, mikromorfni pa so deklarirani kot eko-moduli. Poudariti velja, da je tudi pridobivanje surovine za izdelavo mikromorfnih modulov neoporečno.

Na otvoritvi so bili predstavniki RTH in podžupanja Barbara Žgajnar Tavš, zbranim pa je spregovoril direktor RTH-Solar, Henrik Bajda in med drugim povedal: »Ta, za las tanek aktiven sloj mikromorfnih modulov zahteva le minimalno uporabo surovin, torej silana in zelo nizke procesne temperature 200 stopinj Celzija, v primerjavi z 1200 stopinjami Celzija pri kristalnih modulih. Naši moduli so brez toksičnih sestavin in prostovoljno upoštevajo direktive EU za električne in elektronske naprave (ROS), ki drastično omejujejo uporabo zdravju in okolju škodljivih snovi.«

Družba RTH Solar d.o.o. je v električno omrežje do sedaj priključila dve solarni elektrarni. Današnja je bila že tretja. Prva je bila locirana na strehah stanovanjskih objektov Nasipi 42 in 43 in sicer v letu 2010. Drugo so izdelali aprila letos in sicer na strehah novega objekta RGD-E. Slednjo nameravajo nadgraditi še na prototip nadstreškov za osebna vozila. Trenutno sta v izdelavi še dve solarni elektrarni, fotonapetostne elektrarna nazivne moči 200 kWp na objektu AMD Trbovlje na Neži in elektrarna podobne moči na strehah športno rekreacijske dvorane AMD Trbovlje. V zaključni fazi je tudi pridobitev gradbenega dovoljenja za postavitve fotonapetostne elektrarne na opuščeni rudniški površini Franciška polje. Lov na sončne žarke se v Trbovljah torej nadaljuje.

Že v letošnjem letu predvidevajo prve zaposlitve, ki se bodo s širjenjem obsega del v prihodnjih letih še povečevale. Pri zaposlitvi bodo imeli prednost zaposleni v RTH. Dolgoročno si družba prizadeva, da dejavnost montaže seli tudi na lastno proizvodnjo mikromorfnih solarnih modulov.

pogled na sončno elektrarno

direktor RTH Solar Henrik Bajda

številni obiskovalci ob odprtju elektrarne

Besedilo in slike: M.A.Š.

Valvasorjev trg 3
1270 Litija

tel./fax: 01/8983-029, 8984 209,
8980-390

GSM: 041 681-584
041 765-113

- produkcija lokalnega TV programa, dokumentarnih in promocijskih filmov, glasbenih spotov in video strani
- snemanje prireditev za interno uporabo in javno prikazovanje, z možnostjo sponzoriranja
- trženje in produkcija za gospodarsko interesno združenje lokalnih TV Slovenije
- VHS, S-VHS, BETA SP

postanite vidni!

E-mail: atv.signal@siol.net

NAJBOLJ GLEDANA
LOKALNA TELEVIZIJA
V SLOVENIJI

OBJAVA NA ATV SIGNAL ZAGOTAVLJA POSLOVNI USPEH!

ELEKTROPROM

EVJ ELEKTROPROM d.o.o.
Loke pri Zagorju 22
1412 Kisovec
www.elektroprom.si

uprava
03-56-57-150

trgovina
EVJ Center Kisovec
03-56-71-234

storitve
03-56-57-150

- > elektroinstalacije
- > strojne instalacije
- > daljinsko ogrevanje z lesno biomaso
- > kabelsko komunikacijski sistemi
- > trgovina EVJ Center
- > delovni stroji in nizke gradnje
- > bar Sedmica

lokalna televizija ETV

etv

etv.elektroprom.si
komerciala
03-56-57-158
studio
03-56-57-177

<http://www.radio-kum.si>

NAROČILNICA ZA ČASOPIS **Zasavc**

Zasavc, p.p. 79, 1410 Zagorje ob Savi, Tel.: 03 56 22 734, Fax: 03 56 32 734

Nepreklicno in takoj naročam časopis ZASAVC, naročnino bom plačeval/a (obkrožite ustrezno)

hrastnik - trbovlje - zagorje - litija - radeče

polletno letno

Ime in priimek:..... Telefon:.....

Naslov:..... Davčna številka:.....

Podpis:.....

Vsaki dan novinar, en dan nevladnik

Trenutno v Sloveniji, v okviru pobude Moja družba, poteka akcija Vsaki dan novinar en dan nevladnik. Izvajajo jo Regionalna stičišča in Center nevladnih organizacij Slovenije. Z akcijo želijo nevladne organizacije novinarje spodbuditi k osebnim stikom in jim omogočiti, da v praksi spoznajo, kako poteka delo v NVO, s katerimi težavami se srečujejo in kako jih rešujejo.

Delovni dan v nevladni organizaciji:

Medgeneracijsko društvo Upanje Trbovlje

Odveč je razlaga, da je društvo kot NVO neprofitna organizacija, ki deluje izključno na osnovi prostovoljstva. Ustanovljeno je bilo leta 2000 in v lanskem letu so praznovali 10-letnico delovanja in skrbi za ohranjanje in razvoj programa »Mreža medgeneracijskih programov za kakovostno starost«, ki se v občini Trbovlje izvaja od leta 1999. V letu 2006 je društvo dobilo status humanitarnega društva, v katerem sodelujejo organizacije s področja starosti, staranja in medgeneracijskih odnosov, predvsem premoščanja generacijskih razlik ipd.

Delo društva Upanje, ki je član Zveze medgeneracijskih društev za kakovostno starost Slovenije temelji na spoznanju:

- da je osamljenost ena (naj)hujših stisk starejših
- da so generacije med seboj vse manj povezane
- da z razvijanjem prostovoljstva in organiziranjem mreže prostovoljstva krepi solidarnost in vpliva na spremembo javnega odnosa do starih ljudi in starosti.

S tem zavedanjem prične prostovoljski delovni dan okrog 50 aktivnih prostovoljcev, ki redno vodijo medgeneracijske skupine za kakovostno starost ali pa se družijo z osamljenimi starimi ljudmi.

Voditelji skupin in družabniki se usposablja v eno- ali dvoletnem programu na Inštitutu Antona Trstenjaka v Ljubljani in svoje znane ves čas izpopolnjujejo na tečajih. Za ohranjanje prostovoljske kondicije skrbi organizatorica mreže medgeneracijskih programov za kakovostno starost.

V vsakdanji praksi se je pokazalo, da je potreba po teh programih velika in še narašča. V Trbovljah pokrivajo dejavnosti Društva že več kot 10 % prebivalstva, starega nad 63 let in pričakujejo, da se bo število ljudi, vključenih v njihove programe, v naslednjih letih podvojilo.

Dva najbolj pomembna programa:

- osebno družabništvo z osamljenim starim človekom, v okviru katerega usposobljeni prostovoljci iz mlade, srednje in deloma tudi tretje generacije opravljajo redno eno uro do uro in pol druženja s starim osamljenim človekom;

- medgeneracijske skupine za kakovostno starost - male skupine do devet ljudi, ki se tedensko srečujejo ob različnih dejavnostih pod vodstvom prostovoljnih voditeljev skupin z namenom pristnega človeškega druženja, ki preprečuje osamljenost v starosti, ob tem pa za prostovoljce dober način priprave na lastno starost, za mlajše pa odkrivanje modrosti življenja.

Skupine, v trboveljski mreži jih deluje 13 v domu upokojencev, 8 se jih srečujejo v domačem okolju, vključujejo v obeh programih okrog 280 starih ljudi in v nastajanju so nove...

O planu dela se je mogoče pogovarjati le okvirno, saj se o dejavnostih za vsako naslednje srečanje domenijo člani skupin skupaj z vodjo skupine že na koncu vsakega druženja. Kadar se domenjeni načrti ne morejo uresničiti, je potrebno improvizirati.

Vsekakor pa je pomembna dejavnost vodilnih članov društva seznanjanje javnosti in občinskih organov o delovanju, dosežkih

in tudi o problemih, s katerimi se srečujejo bolj ali manj vse NVO.

»V letu 2011 si bomo prizadevali izpolniti zastavljene cilje, med drugim tudi pridobitev ustreznih financ in prostorov za delovanje društva, usposabljanje novih članov, sodelovanje v zvezi z delom v skupinah, promocija društva, strokovna predavanja, usposabljanja in okrogle mize« je v lanskem glasilu MD Upanje Trbovlje PROSTOVOLJC ob 10. obletnici delovanja društva, zapisala predsednica Ana Holc.

Polovica leta je minila in uresničilo se je nekaj načrtovanih postavk. Dobili so svoje prostore na Gimnazijski cesti, sicer brez telefona in internetne povezave, a vendarle...ker se društvo imenuje Upanje, jim to še vedno ostaja. Tudi glede finančnih sredstev, pri katerih so odvisni predvsem od donatorjev, imajo pozitivno mišljenje, pa čeprav se soočajo z nenehno stisko z denarjem, saj je Občina Trbovlje socialno šibka občina.

Želje in potrebe

Prostovoljskim programom in oblikam skrbi za starejše bi v prihodnje morali posvetiti večjo pozornost in pomoč predvsem pri financiranju, saj so ti programi odlično in prijazno dopolnilo že obstoječi javni mreži programov.

Ker ima trboveljsko društvo Upanje desetletne izkušnje, so pripravljene pomagati ostalim občinam v Zasavju, ki to mrežo šele ustvarjajo. Tako v domu starejših v Hrastniku delujeta na osnovi prostovoljnega druženja dve skupini.

Poleg povezave med zasavskimi domovi za starejše in njihovimi prostovoljci, ki jo smatrajo za osnovo uspešnega izvajanja programa na širšem zasavskem področju, pa zelo pogrešajo povezavo med delujočimi društvi v občini, ki imajo v bistvu iste ciljne skupine ljudi, naj bo to društvo upokojencev, invalidov, društva, ki združujejo ljudi z enakimi zdravstvenimi težavami... mnogo lažje bi bilo, ko bi bilo delo vseh teh NVO usklajeno - koordinirano. Že kakšno leto se pripravljajo na koordinacijo, ki se jim do danes rahlo izmika, vendar so trdno odločeni, da jo izpeljejo.

Prav, kakor se zavedajo, da so za uspešno delovanje in sodelovanje s posamezniki in skupinami potrebna tudi pravila za vedenje v skupini za samopomoč za vse sodelujoče in etična načela pri delovanju programov v krajevni socialni mreži za kakovostno starost.

Ne, ni enostavno biti prostovoljec in družabnik starim, osamljenim, bolnim in tako edinstvenim in enkratnim, kot je pač vsak človek zase.

Brez ljubezni do svojega dela, do ljudi, brez strpnosti do drugačnosti in brez globokega razumevanja so-človeka je nemogoče biti prostovoljec v Medgeneracijskem društvu Upanje. Skozi osebnostno rast in razvoj, pri kateri pomaga Zveza društev za kakovostno starost Slovenije, Institut Antona Trstenjaka s prof. dr. Jožetom Ramovšem, s strokovnimi tečaji in usposabljanju pa je tudi to mogoče postati...

Besedilo: S.R., en dan nevladnik s članicami, prostovoljkami

NAJ PROSTOVOLJEC

Trenutni vrstni red:

Naj prostovoljci:

1. Leon Janežič, DMSNV - 51 glasov
2. Olga Špajzar, DU Trbovlje - 29 glasov
3. Simona Jarc, KORK Čemšenik - 12 glasov
4. Tine Lenarčič, Literarni prijatelji DU Trbovlje - 11 glasov
5. Uroš Macerl, Eko krog - 10 glasov
6. Silva Kovač, TD Čemšenik - 9 glasov
7. Viktor Ramšak Društvo diabetikov Hrastnik - 7 glasov
8. Stanislava Radunovič, TD Čemšenik - 5 glasov
9. Slavko Gulič, Literarni prijatelji DU Trbovlje - 5 glasov
10. Vika Bočko, Društvo za vrednote NOB Trbovlje - 5 glasov
11. Mojca Greben, TD Hrastnik - 2 glasova
12. Lidija Hutar, DOB SLO, Trbovlje - 1 glas
13. Dušan Martinčič TD Čemšenik - 1 glas

Naj NVO:

1. Društvo DMSNV - 51 glasov
2. Društvo diabetikov Trbovlje - 18 glasov
3. Literarni prijatelji DU Trbovlje - 15 glasov
4. TD Čemšenik - 14 glasov
5. KORK Čemšenik - 11 glasov
6. Eko Krog - 10 glasov
7. Društvo diabetikov Hrastnik - 7 glasov
8. Društvo upokojencev Trbovlje - 5 glasov
9. Društvo za vrednote NOB Trbovlje - 4 glasove
10. Društvo prijateljev mladine Trbovlje - 3 glasove
11. Turistično društvo Hrastnik - 2 glasova
12. Univerza za tretje življenjsko obdobje- U3 - 2 glasova

Izžrebana glasovalka:

Štefan Sapač

Cesta zmage 12a, 1410 Zagorje ob Savi

Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega socialnega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov, razvojne prioritete »Institucionalna in administrativna usposobljenost«; prednostne usmeritve »Spodbujanje razvoja nevladnih organizacij, civilnega in socialnega dialoga«.

GLASOVNICA ZA NAJ PROSTOVOLJCA
ZASAVSKE REGIJE
9/2011

Naj prostovoljec oz. prostovoljka zasavske regije je:

(Ime, priimek, nevladna organizacija, v kateri deluje)

Zanj(o) glasujem:

(Ime, priimek, poln naslov in telefonska št. glasovalca
oz. glasovalke)

(Kraj in datum)

(Podpis)

Kupone pošljite na: Zasavc, p.p. 79, 1410 Zagorje ob Savi

GLASOVNICA ZA NAJBOLJŠO NEVLADNO ORGANIZACIJO ZASAVSKE
REGIJE
9/2011

Najboljša nevladna organizacija zasavske regije je:

(Naziv nevladne organizacije, torej društva,
ustanove ali zasebnega zavoda)

Zanjo glasujem:

(Ime, priimek, poln naslov in telefonska št. glasovalca
oz. glasovalke)

(Kraj in datum)

(Podpis)

Kupone pošljite na: Zasavc, p.p. 79, 1410 Zagorje ob Savi

Dijakinje Srednje gospodinske šole Zagorje so praznovalе 50. obletnico zaključka izobraževanja

Bilo je 21. aprila letos. Dvajset slavljenk, dijakinj nekdanje Srednje gospodinske šole Zagorje ob Savi, je obiskalo Srednjo šolo Zagorje, z namenom, da dostojno proslavijo 50. obletnico zaključka izobraževanja na tedanji izobraževalni ustanovi, katere naslednica je Srednja šola Zagorje.

»Naključni sprehajalec, ki ga je v aprilskih dneh pot vodila mimo naše izobraževalne ustanove, bi opazil, da se pred matično šolsko stavbo zbira skupina urejenih gospa. Zbrane, urejene in vitalne gospe je spremljala tudi njihova tedanja razredničarka gospa Klembasova.

Že na vhodu sem jih pozdravila in popeljala po šolski stavbi. Z zanimanjem so si ogledale svetle, sodobno opremljene prostore. S posebnim zanimanjem pa so si ogledala današnje prostore za praktični pouk kuharstva in strežbe ter na novo urejene prostore za pripravo dijaških

malic ter veliko, svetlo jedilnico.

Po sprehodu po hodnikih in učilnicah je sledil sproščen pogovor ob prigrizku in osvežitvi v naši zbornici za projektno delo.

Z zanimanjem sem poslušala njihovo zgodbo in nastal je tale zapis.

Njihova izobraževalna pot se je začela v šolskem letu leta 1958/59. V času po vojni so se v industrijskih krajih odpirale nove poklicne šole za »moške« poklice, mlade ženske pa so ostajale brez poklica in zaposlitve. Zavod za gospodinjstvo in Ministrstvo za šolstvo so tedaj začeli z ustanavljanjem poklicnih gospodinskih šol. Ena izmed prvih v okraju Ljubljana-okolica je bila ustanovljena v Zagorju ob Savi z namenom poklicnega šolanja zasavske ženske mladine. Prva ravnateljica, pred tem zaposlena na Zavodu za napredek gospodinjstva, je bila gospa Justi Gnedič-Kozinc.

Gospa Justina je poučevala in ravnateljevala prvi generaciji učenk tedanje gospodinske šole. Šolanje je trajalo 3 leta. Uporabljale so prilagojene prostore v bližini zagorske cerkve in župnišča, ki so obsegali 1 učilnico, kuhinjo, pisarno in skladišče. Največ praktičnega znanja pa so si nabirale z opravljanjem prakse v tedanjem rudarskem dijaškem domu v Kisovcu pri Zagorju, v rudarski restavraciji. V drugem in tretjem letniku so imele pol letno prakso. Izobraževanje so zaključile z zaključnim izpitom, ki ga je sestavljala prakse, preizkus znanja iz strokovnih predmetov: prehrana, organizacija in tehnika poslovanja, ekonomika gospodinjstva in družbeno ekonomska vzgoja.

V razredu je bilo 26 deklet, osipa ni bilo in vse so uspešno zaključile šolanje. Učenke so bile večinoma iz Zagorja in okolice, ena iz Zidanega mosta, ena iz Hrastnika

in pet iz Trbovelj. Pred stavbo šole je bil majhen vrt, ki so ga obdelovale in pridelovale vrtnine za kuho pri praktičnih vajah.

Predmetnik je obsegal:

SLOVENŠČINO,
 RAČUNSTVO IN KNJIGOVODSTVO,
 NEMŠČINO,
 BIOLOGIJO,
 DRUŽBENO EKONOMSKO VZGOJO,
 ZDRAVSTVO,
 VZGOJESLOVJE,
 NAUK O PREHRANI,
 STANOVANJSKO KULTURO,
 ORGANIZACIJO IN TEHNIKO POSLOVANJA,
 EKONOMIKO GOSPODINJSTVA,
 KUHANJE S KONZERVIRANJEM,
 ŠIVANJE S KROJENJEM IN ROČNIMI DELI,
 SPLOŠNA GOSPODINJSKA PRAKSA IN
 STREŽBA.

Prva ravnateljica, gospa Justi, kot se je spomnijo nekdanje učenke, je napisala kar nekaj leposlovnih del. V eni od svojih knjig, z naslovom SPOMINI NA SANJE 1, pripoveduje tudi o šoli v Zagorju. Pravi, da je bilo tedaj vse zelo primitivno, prostori so bili preprosti in skromni. Edino učilnica za teoretični pouk je še nekako odgovarjala svojemu namenu. Za strokovni del pouka so imeli zaposleni

učiteljci, za splošne predmete pa so imeli honorarne predavatelje. V knjigi pripoveduje, da so za lažje kritje stroškov šole, kuhali tudi za abonente. Stranski prostor v stari stavbi pa je šola oddala Zavodu za napredek gospodinjstva, ki je v njem ustanovil pralnico za potrebe kraja. Namesto najemnine so prali šolsko kuhinjsko perilo. Pripoveduje, kako so med prvomajskimi počitnicami skupaj z njo odšle na enotedenski pohod po Zasavskem hribovju. Iz postaje Sava jih je pot vodila na Zasavsko goro, nato preko Izlak, Čemšenika na Čemšeniško planino in do Partizanskega vrha. Nadaljevale so do Mrzlice, do Šmohorske kočice nad Laškim, nato z vlakom do Brega in od tam na vrh Lisce.

Njihov drugi pohod so izvedle ob zaključku prvega letnika. V tednu dni so prehodile Pohorje.

Nekdanje učenke, danes resne gospe, povedo da je bila gospa Justa učiteljica, ravnateljica in njihova zaupnica. Z njo so se lahko pogovorile o vseh težavah, vedno je bila razumevajoča in jim je pomagala z nasveti. Delo učiteljice ji je šlo dobro od rok. Njene ure so bile zanimive, praktična znanja pa uporabna. Tudi gospe se rade spomnijo zaključnih izletov, na poteh je

bilo veliko smeha, pesmi, vzljubile pa so tudi naravo.

Njihove poti so se razšle, ko je gospa Justi odšla službovat drugam, jih je pa vedno obiskovala na obletnicah. Na vsakem srečanju jim je podarila kakšno novo pesem ali knjigo.

Življenjska pot je posamezne gojenke prve gospodinske šole vodila na višjo šolo v Grobljah, kjer so pridobile znanja učiteljice gospodinjstva v OŠ, spet druge so poiskale zaposlitve ali v gostinstvu ali kje drugje.

Ob slovesu so bile srečne, da so po toliko letih prestopile prag šole, ki je naslednica pionirskih časov izobraževanja mladih dam v Zagorju.

Srednja šola Zagorje je ustanova s pestro in atraktivno izobraževalno ponudbo, tako za mlade dame kot tudi za gospe. Odločijo se lahko za poklicno pot v gostinstvu ali trgovini, za poklicno tehniško izobraževanje za gastronomskega ali ekonomskega tehnika in kot zadnja, vse bolj privlačna izobraževalna pot za mlade je izobraževanje za poklice v zdravstvu. «

Zapisala Anica Ule Maček, ravnateljica
 Srednje šole Zagorje

Izlet med oblake

V zgodnjih poletnih dneh je stanovalce Doma starejših občanov Polde Eberl Jamski na Izlakah presenetil prav poseben izlet, izlet med oblake.

Zgodaj zjutraj so se odpeljali proti letališču v Slovenj Gradcu, kjer so se z malim letalom kar štirikrat odpravili raziskovat slovensko nebo. Vsak izmed poletov je trajal dobre pol ure, odleteli pa so proti Zasavju in si iz ptičje perspektive ogledali prelepo zasavsko hribovje, domače vasi in tudi pomahali stanovalcem, ki so ostali doma. Kar devet stanovalcev je bilo navdušenih nad izkušnjo, nekateri so leteli prvič. Vreme jim je lepo služilo in poleti so bili mirni, brez turbulenc, zato nikogar ni bilo strah in so vsi veseli pristajali in opisovali svoj polet.

Čakajoči so se zabavali z opazovanjem padalcev, ki so z višine izskočili iz letala in z veliko hitrostjo pristajali pred njihovimi očmi, vmes pa so privoščili kavico in vznemirjeni pričakovali vsak svoj polet.

Za to prelepo doživetje se zahvaljujejo Marjanu Leskovarju, ki je prijazno ponudil svoje letalo in tudi pilotsko znanje in stanovalcem Doma z Izlak omogočil čudovito izkušnjo.

Besedilo in slike: Urška Kolar

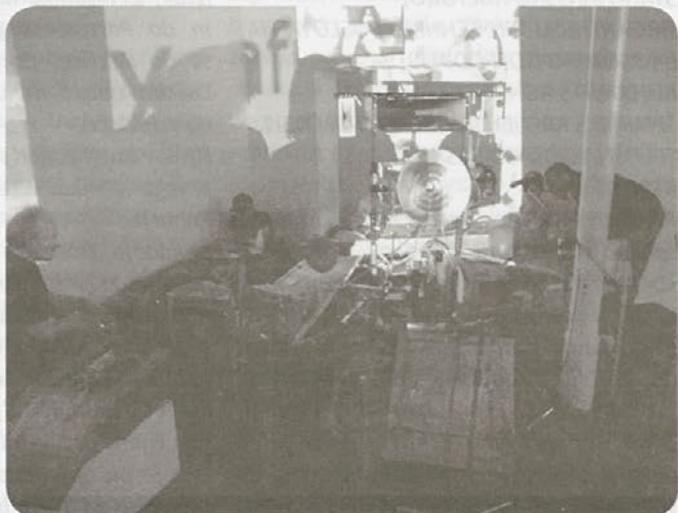

Hrupofon na Kreativnem taboru Sajeta

Na tolminskem sotočju se odvijajo različni festivali, ki v poletnih dneh privabljajo številne obiskovalce. Med 18. in 23. julijem je potekal kreativni tabor Sajeta, ki ni običajen, saj s kreativnimi delavnicami spodbuja obiskovalce k dejavnemu sodelovanju. Letošnji, tokrat že deveti po vrsti, je doživel nenavadno otvoritev.

Uradni začetek festivala je zaznamoval Hrupofon, hibriden zvočni inštrument in umetniška inštalacija, ki jo je predstavil avtor Marko A. Kovačič skupaj s svojimi gosti Branetom Žrdalo, Ervinom Ritterjem in Zasavčanom Markom Pavlovičem. Hrupofon je narejen iz recikliranih materialov in drugih elementov, ki sestavljajo zvočno - svetlobni objekt, urejen v ambientalno glasbeno sceno. Reciklirani material, ki ga je uporabil v konstrukciji inštrumenta je nosilec zvoka. Skupaj ustvarjata zvok in svetlobni efekti prav posebno vzdušje.

*Besedilo : Irena Vozelj,
slika: arhiv Marko Pavlovič*

Svetovno prvenstvo veteranov 2011 v Sacramentu (ZDA)

Letošnjega SP veteranov atletov v Kaliforniji, natančneje v Sacramentu, se je udeležilo šest atletskih veteranov iz Slovenije.

Slovenija si je z dvema kolajnoma, s tremi četrtimi in z dvema petima mestoma v konkurenci 93 držav na svetu zagotovila mesto v prvi polovici sodelujočih držav. S Čilom, Estonijo in Slovaško si

deli 34. do 37. mesto. Največ kolajn so osvojili domačini - ZDA (111 zlatih, 103 srebrne in 88 bronastih), pred Avstralijo in Nemčijo.

Valter Moljk z Dola pri Hrastrniku, svetovni prvak z lanskega SP v Kanadi 2010, je skakal v višino v torek, 12. julija in dosegel tretje mesto, kar se tiče rezultata. Ker pa je imel več popravkov, je

pristal na petem mestu.

„Precej zaslug za manjši uspeh je povzročila vneto mišica v spodnjem delu hrbta,“ je povedal ob prihodu. „Sacramento je mesto v puščavi, ki ima zjutraj nizke temperature, potem pa se čez dan zelo segreje. In na hitro ohladi, če pride nevihta. In ravno pod ta udar sem prišel. Nenadna ohladitev je povzročila vneto mišico, zaradi katere nisem imel najboljši odziv. Škoda, saj sem sicer v dobri formi.“

Valter je opisal še dogodek, ki ga je presenetil in mu ostal v najlepšem spominu: „Američan John Dobroth, ki je z izjemnim skokom dosegel prvo mesto, je kasneje pri-

stopil k meni in mi povedal, da ves čas spremlja moje rezultate. In me vprašal, kaj je bilo tokrat narobe. Ko sem mu povedal za vneto mišico, mi je še isti dan prinesel tabletko, ki so me obvarovale še hujših posledic neljubega vnetja...“

Največ pozornosti med udeleženci tega prvenstva - 5461 jih je bilo, pa je bil deležen Američan, star sto pet let, ki je tekmoval v petih disciplinah - v kategoriji sto plus. Seveda je postal SP v vseh petih panogah. V višino na primer je skočil 105 centimetrov.

Besedilo: F.M.M.

Slike: arhiv VAD in F.M.

»Dokler bom mogel, ne bom miroval,« pravi Valter Moljk

Na treningu z Brankom Vivodom pri Kladivarju - trikrat na teden

Učiteljica Božena Kreže ga je maja povabila k uri športne vzgoje

Kar polovica teh prvčkov želi tekmovali v višino...

TUDI V OKOLICI TRBOVELJ LAHKO UŽIVATE V JEŽI KONJEV

Turistično društvo Trbovlje je dne 16.7.2011 organiziralo pohod v Retje, z namenom zaliti na novo posajena drevesa v Kamnolomu Plesko, a pot jih je zanesla tudi drugam.

Takole sporočajo:

»Ob 9. uri smo se dobili pred rovom na Tereziji in pot nadaljevali mimo Gojde ter čez gozd do kamnoloma Plesko, kjer so nasajena drevesa in za katera smo poskrbeli, da bodo tudi uspešno rasla. Naredili smo še par skupnih slikic in odšli naprej do Konjeniškega društva Trbovlje, ki stoji v mirni ravnini pod Retjem. Tamkajšnji člani so nas veselo pozdravili in postregli s kavico. Pričakala pa sta nas tudi zakonca Roštohar iz isto imenovane turistične kmetije, kjer sta nas pogostila z njihovimi slastnimi salamami, kruhom, ocvirki ter domačo čebulo. Seveda pa niso manjkali tudi mandeljčki naše predsednice Marije Juraja.

Po okusni malici smo imeli možnost jahanja belega konja Sončka, medtem pa so nam člani Konjeniškega društva spekli ribe ter postregli odlično domače rdeče vino. Da smo malce pokurili, kar smo pojedli in popili, smo se odpravili na ogled posestva, ki nudi veliko lepega za vse generacije. Poniji so veseli vsake otroške pozornosti, zato jih lahko najmlajši skrtačijo in nahranijo. Odrasli

pa se lahko z inštruktorjem naučijo prostega jahanja, terenskega jahanja ali pa preskakovanja ovir. Na posestvu lahko tudi organizirate piknik ali rojstnodnevno zabavo.«

Kdo bi si mislil, da je tudi v okolici Trbovelj takšna izletniška točka.

*Besedilo: Turistično društvo Trbovlje
Foto: Karmen Grbec*

PODELITEV SPRIČEVAL NA ZLU

V ponedeljek, 11.7. in v torek, 12.7.2011 so na Zasavski ljudski univerzi podelili spričevala o zaključnem izpitu in poklicni maturi. Letos so šolanje uspešno zaključili 104 udeleženci in udeleženke izobraževanja za odrasle.

V junijskem roku je zaključni izpit opravilo 12 odraslih iz programov trgovec, bolničar-negovalec in električar. Poklicno maturo je opravilo 9 ekonomskih in 12 prometnih tehnikov.

Največ poklicnih maturantk in maturantov je bilo v programu zdravstvene nega - 24 in v programu predšolske vzgoje- 48.

Dve tretjini udeležencev je bilo samoplačnikov, ostale pa je na šolanje napotil Zavod RS za zaposlovanje.

Spričevala so podelili tudi 6 odraslim, ki so uspešno

zaključili osnovno šolo za odrasle in 27 certifikatov o pridobitvi nacionalne poklicne kvalifikacije. 10 udeležencev in udeleženek je pridobili certifikat za NPK socialni oskrbovalec/socialna oskrbovalka, 17 pa certifikat za NPK maser/maserka.

Odrasli, ki se šolajo ob delu, so v pridobitev izobrazbe vložili precej truda in energije. Uspelo jim je uskladiti delo, študij in družinske obveznosti. Sebi in drugim so dokazali, da lahko dosežejo cilj, ki si ga zastavijo. Zato so lahko še posebej ponosni nase in svoje dosežke, ki jim odpirajo vrata za nadaljnjo poklicno pot.

Besedilo in sliki: ZLU

Skupina poklicnih maturantov ZLU

Prejemnice certifikatov

2. LOJZOV POHOD OD KUMA DO TRIGLAVA

Veterani vojne za Slovenijo območnega združenja Zasavje že leta sodelujejo na vseslovenskem spominskem pohodu vojnih veteranov na Triglav, kot spomin vseh bojev in simbol slovenstva. Da je zasavski delež v tem pohodu vedno številčen, je bil zaslužen Alojz Juratovec. Ravno tako je bil idejni oče peš pohoda od Kuma do Triglava, ki so ga lani prvič uresničili, tudi z njegovo pomočjo, čeprav mu je bolezen že takrat preprečila, da bi sodeloval. Tako so letos pohodniki soglasno sklenili, da bo pohod zasavskih veteranov od Kuma do Triglava nosil ime Lojzov pohod. Lansko leto so poizkusili in uspelo jim je. Želja je bila velika, poizkusiti še v drugo. Tokrat še bolj »hribovsko« varianto. Tretjega julija so krenili od Kuma preko Janč, Ljubljane, Toškega čela, Sv. Katarine proti Škofji Loki in na Lubnik, pa v Sorško dolino v Železnike in na Ratitovec, dalje skozi Bohinjsko Bistrico in Srednjo vas na Uskovnico, Rudno polje ter na vrh Triglava, sestopili ter se s Staničeve kočice ponovno podali na Rudno polje. Po lanski uspešni turi so bojda zapisali, da srca so za - novi pohod! In 9. julija letos potrdili, da telesa tudi! Branko Balog, Mirko Drnovšek, Vid Jerič, Stane Lipoglavšek, Ernest Kokalj, Mojmir Maček, Silvo Prošenc, Tone Podkrajšek, Branko Zupančič, Stanislav Zupančič, Vojko Zupančič in kolesar Gregor Pilpah ter spremljevalca Ivan Kmetič in predsednik OO ZVVS Zasavje Marjan Dolinšek od Bohinjske Bistrice oziroma Rudnega polja, so 8.7. ob trinajsti uri stali na slovenskem očaku. Na poti so odkrivali prenekatero čare lepe domovine, spoznavali domačine, se z njimi pogovarjali in spletli spet nekaj poznanstev. Gostoljubje v slovenskih planinskih postojankah je pregovorno odlično in zasavski pohodniki to še potrjujejo! Na vsej 181 kilometrov dolgi poti jim ni bilo žal odločitve za hribovsko varianto, četudi so na poti premagali osem tisoč metrov višinske razlike in skoraj prav toliko spusta. (če smo natančni, 100m manj, ker je pač Rudno polje sto metrov višje od našega Kuma)

Res, da so vseskozi hodili v sorazmerno urejeni koloni in s praporom ter pohodnimi zastavicami, celo disciplinirano, pa so med potjo hude razdirali in se šalili na svoj račun. Tako, da se ni čuditi, da je Silvo zadnji večer, na Ratitovcu, ko so še bili kolikor toliko sami, organiziral »Veterani imajo talent« in veliko smo jih videli.... In se pri vsem skupaj neizmerno zabavali. Po veteransko in po hribovsko. Kaj porečejo? V tretje gre rado.... (več o pohodu lahko najdete na Veteranski spletni strani)

MM, slike arhiv pohodniki

Stojijo: Stane Lipoglavšek, Vid Jerič, Silvo Prošenc, Branko Balog, Branko Zupančič, Gregor Pilpah; čepijo: Marjan Dolinšek, Vojko Zupančič, Ernest Kokalj, Stanislav Zupančič, Mirko Drnovšek, Mojmir Maček in Tone Podkrajšek

Proti Konjskemu prevalu

Na Triglavu

ZAGORSKI MLADINSKI CENTER

Uradno je Mladinski center Zagorje ob Savi, ali skrajšano M CZOS, začel delovati lani v oktobru, ko so pripravili prve programe dela. Njihov direktor Marko Pavlovič skupaj z javnim delavcem in prostovoljci orje ledino. Prostore v zgradbi Proletarca obnavljajo in jih pripravljajo za brezplačne inštrukcije srednješolcem, za dnevni center, kjer se bodo mladi družili in ustvarjali, svetovalnico za mlade, info točko, da bodo informirali o dejavnostih, ki so jim na razpolago v MC-ju in v širši okolici. Velika dvorana v pritličju bo omogočala različne kulturne prireditve. Že zdaj imajo začasen produkcijski prostor, kjer ustvarjajo glasbo posamezniki in skupine. O načrtih in ciljnih M CZOS pa direktor Marko Pavlovič v kratkem pogovoru.

V preteklem letu ste zaorali ledino na področju dela z mladimi, ki potrebujejo prostor za druženje.

Občina nam je prostore v Proletarcu obljubila že ob ustanovitvi M CZOS, po sprejetju in potrditvi Statuta v februarju 2009. Od takrat naprej se je pričelo z organizacijo centra. Same formalnosti so potekale do lanske jeseni, po moji izvolitvi za direktorja. Ker imamo omejen proračun za kritje stroškov, sem redno zaposlen le sam, pomaga mi sodelavec, ki smo ga zaposlili preko javnih del. Moram pohvaliti občinsko vodstvo, da so nam dodelili v uporabo veliko prostora v Proletarcu, kjer imamo pretežni del gornjega in spodnjega nadstropja.

Prostore bo treba obnoviti in pripraviti za izvajanje dejavnosti.

Najprej smo se lotili ureditve pisarniškega prostora, da lahko delamo in izvajamo svoj program. Lastnik stavbe je v tem prostoru že pred našo vselitvijo zamenjal dotrajana okna in položil laminat. Tako smo dodali le svojo opremo in prebarvali stene. Nato smo se lotili urejanja dnevnega centra s podaljškom. V pritličju smo začasno usposobili veliko dvorano, da smo lahko pripravili nekaj prireditev. Čaka nas še veliko dela, a se ga ne bojimo, saj imamo veliko prostovoljcev, ki nam radi priskočijo na pomoč pri različnih delih. Vemo, da bomo s skupnimi močmi uredili prostore tako, da bodo mladi in mladi po srcu radi prihajali k nam na različne oblike druženj, predavanj in izobraževanj.

Ob prijavi na delovno mesto direktorja ste napisali svojo vizijo. Kaj naj bi bila rdeča nit delovanja centra?

Svoje delo sem zasnoval na predpostavki, da mora MC najprej služiti mladim, ki iščejo pomoč, znanje, zabavo, razvedrilo ali druženje. Sam vse bolj spoznavam, da ni mogoče s formalno izobrazbo delati le to kar ti da šola, ampak, da se je treba vedno znova prilagajati trenutnim situacijam in potrebam, zato je potrebna paleta znanj, ki se pridobijo z izkušnjami in največkrat z neformalnim izobraževanjem. In prav slednje sem si postavil za cilj, da udeležence različnih delavnic pripravimo na to, da se morajo znati vsak trenutek prilagoditi in se ne držati starih navad. Zato sem v svojo vizijo zapisal, da bodo organizirani različni programi, ki bodo pomagali k večji izkušnosti posameznikov.

Poletje je čas, ko so počitnice. Kaj pripravljate, da bodo postale nepozabne.

V delavnici Google maps so se udeleženci naučili, kako se izdelava virtualni 3D model javnih stavb v občini. V ta namen smo poslivali občinsko zgradbo, Delavski dom, Zdravstveni dom, šole ...

V torek, 2.8. gostimo IMPRO LIGO, improvizacijsko gledališče iz KUD France Prešeren, ki se bo predstavilo s Trozgodbje,

ki jih bo določilo občinstvo. Sama zasnova je humorna in bo povezana z dogodki v našem kraju.

V soboto 6.8., ob občinskem prazniku, bodo nastopili S.A.R.S., priljubljena beograjska reggae skupina.

V avgustu bomo imeli veliko delovnih akcij s ciljem, da čim prej uredimo prostore. Prepričani smo, da bo tudi to povežalo mlade med seboj.

Jesenski program imate verjetno že pripravljen.

Okvirni načrt je pripravljen, posamezne dejavnosti niso še dokončno časovno opredeljene. Zaenkrat bi povedal le to, da bodo ustvarjalne delavnice, koncerti, usposabljanje za prostovoljce, čistilna akcija, sodelovali bomo pri projektu Simbioze, namenjenem računalniškemu opismenjevanju starejših, ki jim pri tem pomagajo mladi.

Podrobnejše informacije o dogajanjih bomo pripravili pred pričetkom vsake dejavnosti.

Besedilo: Irena Vozelj, slika: arhiv M CZOS

ŠTIRJE ZAGORJANI Z GORIČKEGA V PIRAN

„Počitnice. Vsi prijatelji so že na morju, nas pa čaka dopust še v avgustu. Kakšen dolgčas. Naveličal sem se že dolgega spanja, surfanja na računalniku in najedanja živcev staršem in okolici...“ Takole je razmišljal 14-letni Lovro Bašelj iz Zagorja ob Savi, preden mu je šinila ideja: „Kaj če bi odšel za nekaj dni na izlet s kolesom? Moja teta Staša se je leta 2007 peš odpravila od Goričkega v Piran, jaz bi šel pa s kolesom...“

Staša je spodbudila pesem Vlada Kreslina ...ko pa prideš ti, se nebo mi razjasni, čez gore, ravan, seže mi pogled z Goričkega v Piran... Ker pa je Lovro premlad, da bi ga starši pustili samega, je prepričal strica Sama, ki rad kolesari, da bi šla skupaj. Za njun načrt sta izvedela še prijatelja Milan in Matjaž Gršak in se jima pridružila. Ugotovili so, da je mogoče pot brez posebnih naporov opraviti v treh dneh.

„V petek, 16. 7. 2011, nas je do Hodoša peljal moj ati in nas na mejnem prehodu z Madžarsko prepustil usodi. Potovanje smo pričeli ob pol osmih zjutraj. Vreme je bilo idealno, saj je popustila huda poletna vročina. Pot nas je vodila do Murske Sobote, preko Veržeja, Ljutomera, Ormoža, Cirkulan, Podlehnik in Žetal v Rogatec. Slovenija je na kolesu drugačna, kot če se po njej voziš z avtom. Vozili smo se mimo žitnih polj, polj s sončnicami, pozdravljali štorčke v gnezdih na daljnovodih, se čudili široki in počasni Muri... Očaral nas je pogled na grad Borl. Peljali smo se mimo Trdobjcev, kjer je odraščal naš najboljši boksar Dejan Zavec in se že prijetno utrujeni pričeli spopadati s haloškimi griči. Naša prva daljša postaja je bil Rogatec. Kosili smo pri Milanovih prijateljih, prespali pa pri sorodnikih v Šmarju pri Jelšah, kjer so nas pogostili s toplo pehtranovo potico. Števec na kolesu se je prvi dan ustavil pri 160-tih kilometrih. Še pred spanjem smo se sprehodili po znameniti Kalvariji do Svetega Roka.

Posnetek na Črnem Kalu

Lovro Bašelj, pobudnik akcije

Drugi dan nas je čakalo le dobrih sto kilometrov do Ljubljane. Tudi sobota je bila oblačna. Od Šmarja pri Jelšah smo peljali mimo Štor in Celja do Šempetra, kjer smo se ustavili pri Rimski nekropoli, na Trojanah pa sta nas pričakali sorodnici, ki sta nas pogostili s krofi. Pojedina pri sorodnikih nas je čakala tudi v Ljubljani. Potem smo se odpravili na kolesarski potep po Ljubljani. Najprej smo obiskali prenovljeno Špico, knjižnico

pod krošnjami, se odpravili v botanični vrt in potepanje sklenili na novem Mesarskem mostu, ki ga je s svojimi skulpturami olupšal akademski kipar Jakov Brdar.

V nedeljo zjutraj smo kmalu po peti uri že odrinili. Peljali smo se skozi Vrhniko, skozi Napoleonov drevored v Logatcu, mimo Planinskega polja do Postojne. Med potjo so nas prehitevali hitrejši kolesarji, ki so bili očitno na poti proti morju. Bilo jih je veliko, prejšnje dni pa ne. Na Črnem Kalu smo se seveda slikali s pogledom na morje in mogočen viadukt, ki se spušča proti morju.

Preden smo prišli v Koper, smo zavili na kolesarsko stezo, ki nas je skozi vinograde pripeljala naravnost do obale in do Kopra. V kampu Izola nas je čakal ati Sandi in skupaj smo se odpeljali do Pirana. Potem smo se vrnili v kamp, kjer so nas pogostili prijatelji...“

V treh dneh so tako v enaindvajsetih urah prevozili 440

kilometrov. Ko smo vprašali Lovra, kateri del poti mu je bil najtežji, je rekel: „Takrat, ko je Samo prepeval...“ Kaj pa meni Samo? „Še dobro, da ni Kreslin napisal pesem od Nordkappa do Pirana...“

Besedilo: Fanči Moljk
slike: Samo Bašelj

Večer z Iztokom Mlakarjem, POLN ŠENTIMENTA IN HORIŠKEGA TEMPERAMENTA

Dobiti v goste Iztoka Mlakarja, je podobno kot zadeti na loteriji. Malo hitreje stečejo pogovori, če ima v nekem kraju dobrega prijatelja. In to se je nekako povežalo v torek, 12. julija 2011, ko se je prikazal na domačiji Čopove gostilne v Podkumu.

Vse skupaj je seveda oteženo še s tem, da nastopa le pred majhnim številom ljudi, ker ima rad s poslušalci neposreden stik. Njegov koncert je bil tokrat namenjen krogu ljudi okoli slikarske kolonije Izlake-Zagorje, kar pa kmalu doseže število 50 do 60. Mnogi seveda neznansko obžalujejo, da niso vedeli... „Nobene kondicije nimam, pa bi šla iz Trbovelj peš v najhujši vročini in razpredla bi vse svoje zveze...“ je dejala ena izmed mnogih oboževalk. Tako si bo treba še naprej pomagati z njegovimi albumi, ki so vedno na vrhu prodajne lestvice ali pa pogledati na You Tube.

Iztok Mlakar je pel znane, priljubljene pesmi, vmes pa z gledališkimi skeči poskrbel, da so obiskovalci ves čas krepali

Srečal prijatelja Zagorjana Dušana Kastelica...

Spoznal Lojzija Čopa, najmlajšega kuharskega mojstra v Sloveniji...

...se sam lotil postavljanja odra...

...se še ovekovečil za družinski album z gostiteljico Ijo (podjetnico Marijo Čop),

...z obiskovalci prisluhnil predsednici SK Izlake-Zagorje Eleonori Kramar...

...drugič z vrhunskimi gledališkimi vložki...

...in tretjič - da je bil tam...

...in padel v svoj element - enkrat s kitaro...

od smijeha. Priznanje za žlahtnega komedijanta in Ježkova nagrada sta se izkazala v prijetnem okolju Čopove gostilne v vsej veličini. Ta gaspoud Iztok je bil strašen temperament, zaradi njega so babe, kucar bi se rjeklu, padavale u zveniment ... Očarljive rjave oči, gibko telo, šarmantni lasje, toplina, ki jo razdaja, iskrive in duhovite misli, simpatična primorska govorica ... Ni čudno, da osvaja ženski svet! Ampak zakaj ima tako hude občudovalce tudi pri moških?! „Ne komplicira, pove vse tako kot je, je odličen opazovalec življenja, preprostih ljudi in družbenih nesmislov ... In vsaka pesem ima svojo štorijo,“ so izjavljali kasneje moški na druženju v ohlajenem večeru zasavskih hribov. Tako je bilo slišati tudi mnenje, da bi napolnil Iztok Mlakar v nekaj urah pet dni v Cankarjevem domu, če bi se odločil za koncert. „Moj mož bi šel kar petkrat!“ je pribila kasneje na facebooku ena izmed komentatorok koncerta.

In odkar se je povezal z Zasavcem Dušanom Kastelicem, avtorjem svetovno uspešne animacije Čikorja an kafe, je Iztok Mlakar tudi naš - zasavski. Za 50. rojstni dan, ki ga je praznoval pretekli mesec, je dobil vizitko s podpisu vseh navzočih in vezeno voščilnico, izdelek Cvetke Polc.

Besedilo in slike: Fanči Moljk
Komentar MaH

Bolj ali manj skriti kotički Zasavja

POLŠNIK

Polšnik sredi višav

Zadnjič smo se potepali po Konjšici, zato bo najbolje, da jo mahujemo kar naprej. Če želite v Polšnik (Billichberg) iz Konjšice vas pot lahko vodi čez Stranski vrh, kjer bo, kot piše na spletni strani Polšnika, 14. 8. 2011 žegnanje. Kaj več podrobnosti pa se tam ni dalo izbrskati.

Mnogi od bralcev so se verjetno tudi letos udeležili Pohoda od cerkvice do cerkvice.

(Začetek: v centru Polšnika pri župnišču)

Smer: Polšnik - Ostrež - Stranski vrh - Glinjek - Polšnik
Pot je označena s smerokazi in jo je mogoče prehoditi ob vsakem času.

Dolžina: cca 12 km - cca 4h, pot ni zahtevna in je primerna za vse družinske člane.

Op.: Organiziran pohod je vsako leto, 1. nedeljo v juniju, s startom ob 9. uri. Na postojankah ob cerkvah poteka kulturni program, ob 13. uri maša na gozdni jasi na Glinjeku in zaključna prireditev pod šotorom pri Lovski koči!)

Če ne mislite ravno raziskovati okolice, se v Polšnik lahko napotite tudi iz Renk (Sava).

V vasi z okrog 800 prebivalci središče, kot v večini naših naselij, zavzema mogočna cerkev. Tukaj je to cerkev Svete Lurške Matere Božje, ki navdušuje s svojo arhitekturo in značilno strešno konstrukcijo. Sama cerkev je zgrajena leta 1904, na mestu kapele Matere Božje, ki se je tu nahajala še pred letom 1286. Na pokopališču pa je žal kar malce zanemarjen grob s spomenikom padlim borcem za svobodo. To je kraj, kjer je živel Jurij Žiga Valvazor, bratranec J.V. Valvazorja, ki pa je bil v nemilosti, ker se je poročil z žensko preprostega rodu.

Poleg sodobne, je v vasi tudi nekaj lepo ohranjene stare arhitekture, predvsem pa navdušijo dobro ohranjeni kozolci.

Besedilo in slike: StaR

Vsem občankam in občanom Občine Zagorje ob Savi želimo prijetno in optimistično praznovanje občinskega praznika!

 Občinski odbor DeSUS Zagorje ob Savi

Značilna streha - pogled z vrha pokopališča

Kozolci

Ob teh smerokazih ne boste zašli s poti

Irena Žagar se rada vrača v Indijo

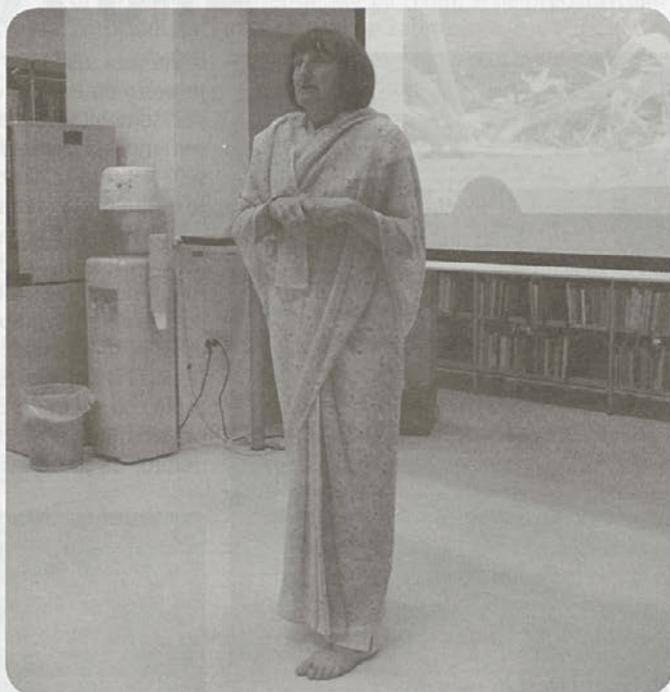
Irena Žagar, upokojenka iz Trbovelj, je posredovala v začetku junija obiskovalcem Knjižnice Antona Sovreta v Hrastniku svoje doživljanje Indije, dežele velikih nasprotij.

„Moje prvo potovanje v Indijo je bilo že leta 2005,“ je pripovedovala. „Začela sem kot duhovni iskalec pri Satya Sai Babi v Puttapartiju. Tu sem našla svoj mir, svojega učitelja, kamor se še vedno vračam. Sedaj sem bila že štirikrat v Indiji in tudi v Nepal. Mene se je dotaknila njihova revščina in kruta usoda ljudi iz dna družbene lestvice. Fascinira pa me njihova mirnost in sij v očeh. Seveda med njimi najbolj otroci. Ko vidiš te velike, lepe oči, ki s stegnjeno ročico prosijo za pomoč, ne moreš ostati ravnodušen. Vem, da ne morem rešiti vseh. Zavedam pa se, če nahranim ali pomagam enemu, je to zanj začetek nekega lepšega življenja ali samo tistega trenutka...“

Začela je na ulici, tako da je vsak dan nahranila dva otroke, jima kupila obutev in obleko, šolske potrebščine, zobno ščetko...Nadaljevala je v manjših zasebnih šolah, pa v sirotišnicah in nato še v misijonu Matere Tereze v Kalkuti. Tako se je začela njena pot služenja ubogim, zapuščenim, umirajočim in hendikepiranim otrokom. „Delala sem v misijonu Matere Tereze v Calcuti, kjer se njeno delo nadaljuje. Obiskala sem gobavce, negovala zažgano žensko, poslušala pripovedovanja o dogovorjenih porokah, delala z indijskim zdravnikom v neki oddaljeni vasi. Indije ne more sprejeti vsak, jaz sem jo. Sprašujejo me, kaj mi da prostovoljstvo ...Vsak nasmeh, iskrica v očeh, ti odpre srce...“ Povedala je še, kako pobirajo napol mrtve in jih prinašajo v oddelke, kjer jih potem negujejo. Ali pa umrejo kot ljudje. Med hendikepiranimi otroki ji je ostala v spominu Dona, ki je tudi slepa in se nihče ni maral ukvarjati z njo. Irena pa je z njo pela Ringa raja pa Hojsa drgojsa in ko je odšla, je deklica že shodila. Ob drugem obisku jo je takoj spoznala. Irena je potovala po deželi navadno z vlakom, ki je zelo poceni, spala pa na sedežih, če je bila pot dolga. Na vprašanje, če se ni bala raznih okužb in zastrupitev s hrano, je smeje odgovorila: „Nič ti ne more do živega, če hodiš po svetu z odprtim srcem ...“

Besedilo: Fanči Moljk

Fotografije: F.M. in Irena Žagar

Irena Žagar deluje umirjeno in optimistično in obvlada tudi oblačenje v sari, indijsko oblačilo

Irenina slepa varovanca Dona in Robi; misijon Matere Tereze v Calcuti

Irena z otroki v sirotišnici v Maysoru

Z malimi sirotami v Maysoru je spoznavala svet

Odločili smo se, da bralcem predstavimo nekaj Zasavcev, ki jih srečujejo in bi si morda želeli izvedeti o njih, njihovem življenju in konjičkih nekaj več.

Špegu za

Ano Zupančič

Prijateljice iz mladosti

Ano Zupančič poznajo številne generacije osnovnošolcev, ki jih je učila in spoznali so jo starši, ki so obiskovali srečanja, namenjena vzgoji otrok. Njeno življenje je močno povezano s Trbovljami, kjer je preživljala svoje otroštvo, v hiši ob grabnu, Trboveljščici, kjer so se pletle neštete zgodbe. Imela je srečo, da je živel v ljubeči družini skupaj s sestro, ki je tudi učiteljevala. Danes Ano, upokojenko, srečujemo na različnih prireditvah, druženjih. Kljub vsemu najraje opravlja poslanstvo babice, ko oči in nasmeh na obrazu povesta mnogo več od besed. Sama meni, da ni naredila nič posebnega v življenju in prav to je tisto, kar potrjuje njeno predanost vsemu kar počne. Običajno ljudje, ki veliko ustvarjajo in veliko delajo, tega ne poveljujejo.

Česa iz svojega otroštva ne boste nikoli pozabili?

Moje otroštvo je teklo v stari Mrvarjevi hiši ob Trboveljščici, z velikim dvoriščem, kjer se je sušilo perilo, drugače pa je bilo za nas otroke, igrišče. Igrali smo se za »špetalom« in na Plevčkovem hribu. Žogali smo se, skakali tancce, se šli zemljo kradiť, badminton. Pozabila ne bom, kako sem z nekom igrala badminton in naenkrat zagledala polno cesto ljudi, ki so spremljali dvoboj kot zaresno tekmo. Najlepše se je bilo skrivati v mraku. Pozimi smo se sankali kar po cesti. Če si

se na sani usedel malo nad Vargatom, te je neslo do Poklškove mesnice.

Ker sem bila velika že pri desetih letih, sem morala doma delati. Vsako popoldne sem nabrala travo za zajce. Tudi do 50 jih je gojila moja mama. Nanositi sem morala vodo. Vodovod v stanovanje smo napeljali šele, ko sem že hodila na učiteljske. Nikoli ne bom pozabila, kako je bilo hudo pozimi do čistega splakniti perilo v pralnici in ga potem obesiti na dvorišču. Perilo mi je pod rokami zmrzovalo, ko sem prišla na toplo, so se mi »vžgale«. Roke so pekle, pri srcu me je zbadalo. Kar nekaj časa je minilo, da je bolečina popustila.

Osvojitev Triglava

Kateri od vaših učiteljev ali profesorjev vam je pustil neizbrisen pečat?

Na svoje učitelje in profesorje nimam slabih spominov, saj so to tudi samo ljudje, z dobrimi in slabimi lastnostmi, ki imajo dobre ali slabe dneve. Moja najboljša učiteljica je bila moja mama. Bila je poštena, delavna in rada je pomagala ljudem. Še danes natančno ne vem ali je bila stroga, vem pa, da sem jo morala ubogati. Kljub temu mi je znala oprostiti napake, pustila mi je svobodo, ko mi je ta največ pomenila, zato sem se v otroštvu naskakala in naigrala. Upoštevala je učitelje in njihove nasvete, zato je bila

vzgoja uspešna.

Opišite nam na kratko vaše šolanje in strokovno izpopolnjevanje.

Osemletko sem obiskovala v treh trboveljskih šolah. Pet razredov sem naredila na Vodenski šoli, šesti in sedmi razred na OŠ Ivana Cankarja, v prostorih Gimnazije, osmega na novozgrajeni OŠ Tončke Čeč. Vpisala sem se na Učiteljske v Celje, kjer je takrat izobraževanje trajalo pet let in 1967 z zaključnim izpitom končala šolanje. A za učitelja se izobraževanje nikoli ne konča. Spreminjajo se metode, učni načrti, v šolo se vključujejo učenci z različnimi posebnostmi, spreminja se zahtevnost. Znanj iz pedagogike, sociologije in psihologije potrebujejo učitelji vedno več, zato morajo vsako leto opraviti več različnih seminarjev, da je njihovo delo boljše, sodobnejše, bolj strokovno.

Kdo vas je najbolj razočaral in kdo najbolj presenetil v življenju?

Razočarali so me ljudje, ki so bili neodkriti in so izrabili mojo zaupljivost. Prijetno sem bila presenečena, da sem v začetku septembra 1968, po srečanju s sestrično, dobila, po triindvajsetih neuspešno poslanih prošnjah, službo na oddelku podaljšanega bivanja v trboveljskem vrtcu, ker mi je ona povedala zanjo in se zaposlila 5. septembra. Zelo me je tudi presenetil prvošolec Andrej Čibej z vprašanjem: »Tovarišica, kaj je večje od kvadrilijona?«

Če bi še enkrat lahko izbirali, bi izbrali drugačno življenjsko pot?

Ne, sploh ne! Moji starši niso imeli nobenega problema z vprašanjem v katero srednjo šolo se bom vpisala, razen, seveda, denarja. Kadarkoli so me vprašali kaj bom po poklicu, naj sem bila stara pet, deset ali petnajst let, moj odgovor je bil vedno enak - hočem biti učiteljica. Vse ostalo kar se je zgodilo, bi bilo enako, le da se tako mlada ne bi poročila. Toda takrat so bili drugačni časi. Komaj si čakal, da se osamosvojiš, da razbremeniš in olajšaš življenje staršem, se postaviš v vrsto za stanovanje

Zadnji razred učiteljice Ane Z.

Kaj se vam je zgodilo v življenju nepozabnega?

Pri sedemnajstih letih sem šla v delovno brigado v Črno goro, graditi cesto Bijelo polje - Kolašin. Prav zanimivo je bilo na poti domov spati v starem, lesenem vagonu na prostoru za prtljago, na »paket tregerji«.

Nepozaben ostaja moj vzpon na Triglav, 21. avgusta 1991. Pred tem sem celo noč na Planiki razmišljala, kako naj zjutraj možu povem, da bi se raje vrnila nazaj v dolino. On je bil zjutraj pred vzponom tako navdušen, da mu tega res nisem mogla narediti. Pred mano je hodila starejša gospa, ki jo je imel vodnik navezano. Sklenila sem, da jima sledim. Kmalu sem ugotovila, da je gospa zame prepočasna in pogumno nadaljevala pot. Triglav je bil zelo oblegan in drug drugemu smo pomagali na vrh.

Nepozabno bo ostalo potovanje starejše hčere po Grčiji, ko je razpadala Jugoslavija, telefonske linije niso normalno delovale, mobilni še nismo imeli. Samo enkrat nas je poklicala domov in okvirno povedala kdaj pride nazaj. Na omenjeni dan sva se ob šestih zjutraj z možem odločila, da jo greva iskat v Trst. Pripeljala je ogromna ladja, a še po uri izstopanja potnikov Mihele ni bilo nikjer! Ko sem že obupala in razmišljala, da jo čakava na napačen dan, sva jo zagledala. Od veselja in preživetega strahu sem jokala.

Nikoli ne pozabiš rojstva otrok. Svojih in potem vnukov. Na pustno nedeljo zjutraj je zazvonil telefon. Hčerka Barbara je sporočila, da je rodila Gajo. Od sreče sem jokala, se smejala, vpila tako, da je rekla: »Mami nehaj, da ne bo treba še tebi v bolnico!«

Kako bi opisali svoj vsakdanjik?

Moj vsakdanjik? Zelo je pester. Dopoldne pazim vnuka. Skupaj se igrava, pospravljava, greva v trgovino, v park na igrala in ko zaspi, skuham kosilo, na hitro pospravim in se vsaj malo spočijem. Popoldne me čakajo moje prostovoljne obveznosti. Sem prostovoljka pri DPM Trbovlje, kjer vodim odbor za družine,

članica sekcije upokojenih pedagoških delavcev, trenutno sekcijo tudi vodim. Sem članica U3, kjer obiskujem skupino za angleški jezik, letošnje pomlad sem naredila 40 urni tečaj digitalne fotografije in izdelala tri filmčke! Imam tudi vrt, ki ga oba z možem obdelujeva. Za vrt mi večkrat zmanjka časa in bi ga včasih najraje zatajila, a letos sva že pridelala nekaj fižola, krompirja, blitve, iz ribeza skuhalo marmelado. To pa tudi šteje! Med šolskimi počitnicami imam počitnice tudi jaz, ker je hčerka učiteljica, zato pazi svojega sina sama. Preberem kakšno knjigo več, se bolj posvetim časopisom. Nikoli mi ni dolgčas!

Kam se odpravite, ko si želite sprostitve?

Po poteh v okolici Trbovelj izdiham svojo utrujenost, jezo, žalost, razočaranje ali se naklepem s prijateljicami.

Pogosto potujete na izlete, potovanja ali letovanja v tujino?

Odkar sem poročena, z družino letujemo na morju. Največkrat na Hrvaškem, smo kampirali v Pakoštanah, saj je bila hčerka astmatik. Z možem letujeva zadnja leta v Črni gori.

Na dobro pripravljene izlete hodim dvakrat letno z društvom Upokojenih pedagoških delavcev Slovenije.

Hčeri sta nama je podarila potovanje v Rim. Potovala sva po Španiji. Obiskala sva hčerko, ki je zaposlena v Bruslju. Ogledala sva si Bruselj in se potepala po Amsterdamu. Dvakrat letno počivava v Lendavskih toplicah. Več potovanja z najino pokojnino ni mogoče.

Kje se srečujete s kulturo?

Najprej sem pela v šolskem otroškem zboru, na Učiteljišču v dekliskem zboru, ko sem se zaposlila v Trbovljah, sem se vključila v MePZ Svoboda, tam našla moža in moje pevske kariere je bilo potem konec. Obiskujem koncerte. Kakšen dober zbor z možem poslušava tudi v Zagorju, Ljubljani, rada obiščeva tudi predstave Mariborske opere. Dolga leta sem obiskovala abonmajске predstave v Delavskem domu, zdaj imam abonma v Svobodi. Da ne bi zamudila kakšnega dobrega filma, literarnega večera, predavanja ali razstave v Zasavskem muzeju, me obvešča moja nekdanja sodelavka in prijateljica Kristina Hribar.

Katera domača opravila imate radi in katerim se najraje izognete?

Od domačih opravil imam najraje kuhanje, ki ga moji domači hvalijo. Odkar sem upokojenka, pečem kruh. Tudi kadar se mi povsem ne posreči, je boljši od kupljenega. Ne maram pa likanja.

Ko je bila doma še mlajša hčerka, mi je likala ona.

Če bi lahko, bi se preselili na samotni kraj in živeli povsem drugačno življenje?

Ne bi šlo! Samota me ubija in drugačnega življenja, kot ga živim, si ne predstavljam in si ga tudi ne želim.

Menite, da vam je Zasavje pustilo pečat, ki se ne da izbrisati ali ga raje zatajite?

Trbovlje imam rada, ponosna sem, da sem Trboveljčanka. Kolumnist in arhitekt Janez Suhadolc je v eni od svojih kolumn zapisal: »Slovenci bi morali biti hvaležni Trboveljčanom, ker so si z njihovim premogom dolga leta greli riti.«

Še vedno je to mirno mesto in ljudi imam za poštene. Res, da zdaj zaklepamo stanovanja in ključ ne obesimo na vrata, a prehudega kriminala ni. Vsakemu, ki nam očita kletvice, bi rekla, naj raje posluša ljubljansko mladino, ki je enaka, le da jo je lepše slišati. Čudoviti so naši hribi, samo deset minut, pa že lahko hodiš po gozdu.

Pohodne prijateljice

Koliko prijateljev iz mladosti vam je še ostalo?

S Heleno Medvešek sva bili res dobri prijateljici. Skupaj sva hodili v šolo, preživljali popoldneve, a je umrla.

Rada se spomnim na vse vragolije, izbruhe smeha in prijetne trenutke, ki smo jih preživele z Jeleno Vahtar in Eli Zaletel, na poti v šolo in domov. Toda življenje nas je peljalo po različnih poteh in ostali so lepi spomini in kasneje redka, a prijetna srečanja.

Povejte svoj moto, ki vas spremlja v življenju.

Nikoli ne stori drugemu tega, kar ne bi želel, da on stori tebi. Rada imam ljudi in najbolj sem žalostna ko trpijo, posebno otroci.

Špegu nastavila: Irena Vozelj, slike: arhiv Ana Z.

Triatlon

Denis Šketako – PRVI ZASAVSKI ŽELEZNI MOŽ (Iroman)

Navijači iz leve proti desni Slavi šketako, (zadaj-Branko Šketako) Nina Žnidar, Tjaša Šketako, Vuga, Ina Brečko, Urska Ahac, Iztok Deželak, Polona Deželak, Sebastjan Šketako, Jaša, Tomaž Vidmar

V jeseni 2010 smo na straneh Zasavca poročali o Denisu Šketako s Frtice, to je naselja nad hrastniškim Križiščem, da je v Monte Carlu dosegel lep uspeh v triatlonu: en kilometer plavanja, sto kilometrov kolesarjenja in deset kilometrov teka. Nastopilo je okoli 900 tekmovalcev, od katerih je zasedel 281. mesto. Že takrat nam je zaupal svoj veliki načrt: „Želim izpeljati tekmovalce Iroman, ki bo 3. julija 2011 v Celovcu in kjer bodo sprejeli samo 3000 tekmovalcev.“ Povedal je še, da pri tem športu treh disciplin funkcionira človeško telo pri vsakem drugače. Zato mu pravijo tudi jekleni šport (Iroman - železni mož). Tudi tu se začne najprej plavanje (3800 metrov), potem kolo (180 kilometrov) in nazadnje tek (42 kilometrov). Udeleženci so z vseh celin. Prva dirka je bila leta 1978 na havajskem otoku Oahu in se potem preko televizije razširili v svet. Naj kar na začetku povemo, da je Denisu uspelo! Od 2846 nastopajočih je osvojil 657. mesto. Star je 22 let in se s triatlonom ukvarja približno dve leti. Poleg športa pa končuje drugi letnik ekonomske fakultete v Ljubljani. Zastavili smo mu nekaj vprašanj.

Kakšna je pravzaprav oprema za triatlon?

Za začetnike zadoščajo navadne športne kopalke, plavalna očala, gorsko ali cestno kolo, kolesarski čevlji, kolesarski dres, kolesarska čelada, tekaški čevlji in bidon za vodo. Za tekmovalce na triatlonu pa je potrebna profesionalna oprema: karbonsko

kolo, triatlonski dres, športni copati,...kar je precej drago.

Kako so potekale priprave za letošnji triatlon Ironman v Celovcu?

Najprej sem se obrnil na Kolesarski klub Hrastnik, natančneje na Miha Hlazerja in Andreja Čebina, kasneje pa še druge člane, s katerimi sem preživel lepe in nepozabne treninge. Začel sem trenirati tek in kolo. Ko sem spoznal trenerja triatlona Sandija Ivančiča iz Celja, kjer sem tudi včlanjen, sem šele začel dojemati, kaj je to triatlon. Začel sem plavati, nato smo začeli kombinirati plavanje s tekom, tako da so postali treningi takšni, kot sem si jih želel: močni, z veliko volje in discipline. Prav tako je bilo pri prehrani. V triatlonu je prehrana poleg treninga najbolj pomembna.

Tako je bilo do meseca novembra, dokler se niso temperature spustile pod 10 stopinj. Kanarskih otokov si s klubom, kjer bi treniral mesec dni, nisem mogel privoščiti, zato sem začel trenirati sam po mrzlem Hrastniku, Bobnu, Čečah, do Radeč itd.

Tudi zimske kolesarske opreme si nisem mogel privoščiti, tako da sem velikokrat prišel domov na pol zmrznjen. Pa sem se držal pravila: Ko se pojavijo najtežji trenutki, zdrži, potrpi in od tam dalje bodo prišli uspehi. Še vedno je bilo tako. Udeležil sem se še nekaj tekmovalj, junija pa sem šel na ogled tekmovalne kolesarske trase. In že je napočil 30. junij, dan pred odhodom v Celovec.

Prihod v cilj

Se pravi, bližal se je dan D...

Tako je. V četrtek, 30. junija popoldan sem prišel v camp in si postavil šotor. Na prijavnem mestu sem dobil natančnejše podatke o samih trasah - plavalni, kolesarski, tekaških, in postojankah, kjer nas bodo okrepili z vodo, energijskimi tablicami, bananami, cocacolo, isto-tonič, energijskimi geli ... Dobil sem tekmovalno številko 521 in trema je začela naraščati. Naslednji dan, 1. julija, sem s svojim klubom ŠRK Celje in trenerjem Sandijem Ivančičem naredil še zadnji trening, in sicer s kolesom 28 kilometrov s povprečno hitrostjo 36km/h in kilometer plavanja v prijetnem Vrbskem jezeru, kjer je bila temperatura vode 22 stopinj. Sobote, 2. julija, se bolj malo spomnim, ker je dosegla trema vrhunec. Naredil sem dva kilometra teka, si ogledal menjalni prostor, kjer bom moral popoldan dostaviti svoje kolo in si pregledal vse tehnične stvari na Wilier-ju Imperial-ju, za katerega je skrbelo podjetje Ciclomega v Hrastniku oz. serviser Andrej Čebin. V menjalnem prostoru te najprej popišejo in slikajo ter preverijo čelado za kolo, zavore na kolesu... V menjalnem prostoru sem si ogledal, kje bo stalo moje kolo in vrečke za kolo in tek, v katerih bom imel dres in vse ostalo za pripravo iz plavanja na kolo in s kolesa na tek. Ob 20. uri sem zaspal in se zbudil 3. julija ob pol petih zjutraj in se ob pol sedmih odpravil proti startu.

Ste na startu koga poznali?

V nepopisni gneči, ki ti ostane za vedno v spominu, je bil ob meni kolega Damjan Gregurc iz Radeč, reševalec iz vode, in še minuto pred startom sva se šalila, da bova res heroja, če prideva na cilj. Vseh Slovencev pa je bilo nekaj nad štirideset, če se ne motim, do cilja pa jih je prišlo deset manj. Zadnja minuta je bila minuta čustev in spominov na najbolj naporne čase v življenju. Potočila sva solzo, a sva bila že čisto sproščena. Plaval sem svoj tempo, kakršnega sem vadil, in niti enkrat se nisem spustil v boj z drugimi tekmovalci. Bil sem discipliniran, trmast, potrpežljiv, čeprav so plavalci čez mene, me vlekli za noge, brcali v glavo.

Po eni uri in devet minut sem prišel iz vode, skoncentriran za kolo. Zagrabil sem vrečko, se v šotoru preoblekel in hajd na kolo. S kolesom je bilo treba prevoziti dva kroga po 90 kilometrov. Imel sem veliko moči v nogah, tako da bi lahko dosegel še boljši rezultat, a hitrejši tempo je ponavadi vedno varljiv, saj me je čakalo še 42 kilometrov teka. V glavi mi je odzvanjalo navodilo Robija Halzerja, ki ga zelo cenim in mi je pred odhodom dejal: „Z glavo in s pametjo zaključiš s kolesom.“

Ste na kolesu že razmišljali o teku?

Tako je, zadnjih pet kilometrov. Pa ne v stilu joj, še 42 kilometrov me čaka, ampak bolj pozitivno - no, zdaj pa še dvakrat do Radeč in nazaj.

Postanek je trajal šest minut. Ko sem začel teči, sem zagledal svoje navijače in transparent VAMOS ŠKETO. Moj tempo teka je hitro narasel v sprint, kar je bila napaka, saj sem izgubil kar nekaj energije. Pri teku bi moral nadaljevati strpno kot na kolesu. Ampak adrenalin in veselje, da sem videl navijače, je bil nepozaben ... Govoril sem jim: „Ni problema!“ Potem sem se na vsaki postaji ustavljal ter se polil in osvežil z vodo. Popil

V cilju

sem tudi coca-colo, ki daje cofilin in veliko energije. Pri 35 kilometrih sem dobil občutek, da se naslednjih pet kilometrov vleče, kot bi imel pred seboj še 21 kilometrov. To je bila moja edina kriza na tekmovanju Ironman, kar pomeni, da sem bil res dobro pripravljen. Pri 40. kilometru sem se zbudil in si rekel: „Nekdo me čaka na cilju, treba bo pohiteti...“ Tako sem se kar naenkrat znašel na preprogi, ki pelje do cilja, kjer sem dvignil roke v zrak in s tem nakazal, da prihajam v cilj. Noro doživetje!! Navijači piskajo, ti dajejo roke, mahajo s transparenti in ko prideš v zadnjo ravnino, vidiš samo še svoj čas in napis IRONMAN. Nisem mogel verjeti, saj je bil moj čas pod 11 ur, začrtal sem si jih pa 12. Imel sem čas 10 ur 22 minut 41sekun. Uljujejo se solze in postaneš človek z železno voljo, katero je organizator poimenoval YOU ARE AN IRONMAN. Ko sem dobil še medaljo, sem planil v jok in jo gledal in gledal in gledal. Ko sem prišel k sebi, sem šel k izhodu in videl svojega trenerja, navijače ter moje domače. Takrat sem se počutil močnega kot stroj, ki premika in melje svojo okolico. Seveda veselja in joka ni bilo ne konca ne kraja, po nekaj minutah pa sem padel v šok - zaspanec. Postal sem utrujen, najraje bi se ulegel na tla in takoj zaspal. Dan po tekmah je bil zelo težak, saj je moja telesna temperatura kar naraščala, hodil pa sem po centimetrih. Krčev nisem imel, tudi med samo tekmo ne.

Gotovo načrtujete že nove podvige...

Seveda, leta 2013 bi se rad dokopal do kvalifikacije za odhod na Havaje, kjer poteka svetovno prvenstvo v Ironmanu. Letos so bili pogoji za udeležbo 9 ur in 4 minute, kar mislim, da bi lahko dosegel. Septembra grem spet tekmovat v Monte Carlo, da izboljšam svoj lanski osebni rekord. Pozornost bom posvečal izboljševanju tehnike plavanja in kolesarjenja in se udeleževal raznih maratonov. Poiskati moram tudi kakega sponzorja, saj sem do sedaj finansiral vse sam oz. domače podjetje Vulkanizerstvo Šketako. Vesel bi bil tudi, da začne trenirati triatlon še kdo iz Zasavja.

Denisu vse čestitke, za uresničitev ciljev pa bomo držali pesti!

Besedilo: Fanči Moljk
Fotografije: arhiv D.Š.

Plavanje

POKAL KOPRA 2011 in »VERONIKA 2011«

Plavalni klub Koper je v soboto, 9. julija 2011 znova organiziral mednarodni miting za POKAL KOPRA za leto 2011, na kamniškem bazenu Pod skalco pa se je v soboto, 16. julija 2011, odvijal 10. mednarodni plavalni miting »VERONIKA 2011«. V sončnem in že kar vročem dnevu se je na bazenu v Žusterni zbralo 313 plavalcev iz 19 klubov iz Avstrije, Italije, Bosne in Hercegovine, Makedonije in Slovenije na mednarodnem mitingu za pokal Kopra. Mitinga so se udeležili tudi vsi slovenski reprezentanti, ki bodo čez 11 dni nastopili na Svetovnem prvenstvu v Shanghaiju, razen tistih, ki so trenutno še na študiju v Ameriki. Plavalci PK Lafarge cement Trbovlje so se tega tekmovanja udeležili z osmimi plavalci, med katerimi so bili dečki Žiga Kovačič, Nejc Kos in Luka Zajc in deklice Karmen Kovač, Klara Volaj, Nina Kos, Karin Stražar in Živa Brglez. Rezultati, ki so jih dosegli trboveljski plavalci v tako močni konkurenci, dve medalji, so odlični. Žiga Kovačič je z osebnim rekordom, ki ga je izboljšal za 5 sekund, osvojil bronasto odličje na 200m mešano in bil osmi na 100m prosto.

Med najmlajšimi pa je do bronastega odličja priplavala Živa Brglez z osebnim rekordom v disciplini 50m hrbtno, bila pa še peta na 50m prosto in sedma na 100m hrbtno.

Med prvih deset so se uvrstili še Karin Stražar s 5. mestom na 50m prsno in 7. mestom na 50m prosto, Nejc Kos 7. mesto na 50m prosto in 10. mesto na 100m prosto, Klara Volaj 9. mesto na 50m prsno in Luka Zajc 9. mesto v disciplini 50m hrbtno.

Kljub temu, da se Karmen Kovač in Nina Kos nista uspeli uvrstiti med deseterico najboljših, sta v vseh disciplinah, ki sta jih

plavali, dosegli svoje osebne rekorde.

V Kamniku se je zbralo 477 plavalcev iz 26-ih klubov iz Italije, Kosova, Romunije in Slovenije, med njimi je bila tudi sedem članska skupina otrok iz PK Lafarge cement Trbovlje: Nejc Kos, Luka Zajc, Karmen Kovač, Klara Volaj, Nina Kos, Karin Stražar in Živa Brglez, ki je bila z dvema odličjema tudi najuspešnejša plavalca trboveljskega kluba.

Na mitingu so bile na programu 100m discipline z direktnimi finali, medtem ko so imeli v 50m disciplinah predtekmovanja in popoldanska finala, v katera sta se uvrstili najmlajši plavalci PK LCT, Karin Stražar v disciplini 50m delfin in 50m prsno in Živa Brglez na 50m hrbtno.

Živa je po nekaj slabšem plavanju v predtekmovanju na 50m hrbtno prišla v finale s sedmim časom, v finalu pa popravila svoj osebni rekord za dve sekundi in si priplavala srebrno odličje. Drugo odličje je z 3. mestom osvojila na 100m hrbtno, bila pa še dvakrat deseta na 50 in 100m prosto.

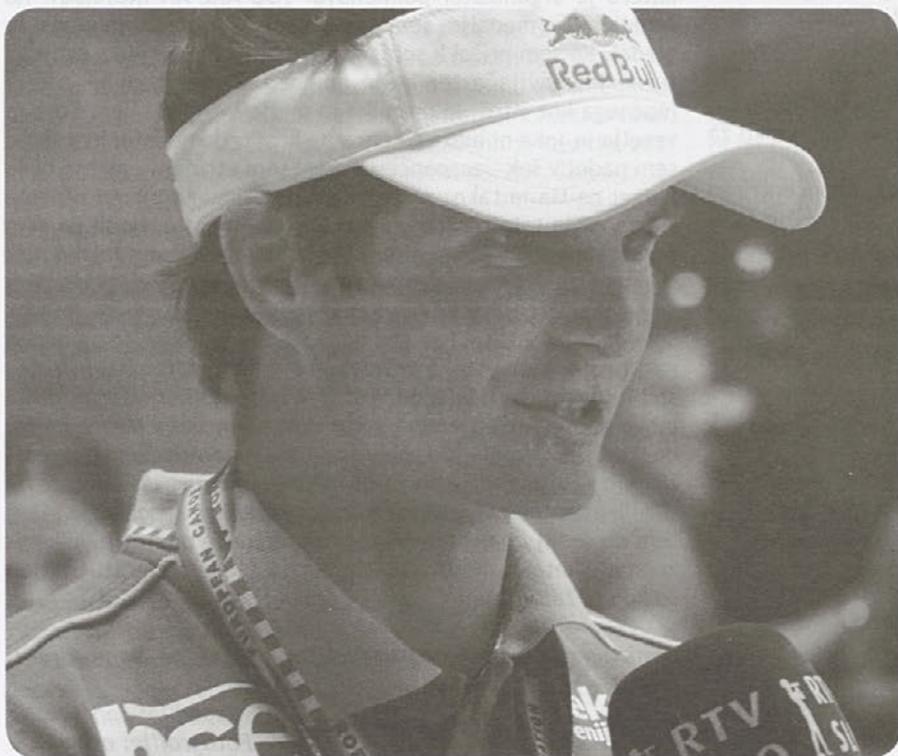
Karin Stražar, ki je po osmem času iz predtekmovanja na 50m delfin z odličnim rezultatom, osebnim rekordom, v finalu zasedla nehvaležno 4. mesto, v drugem finalu na 50m prsno pa je osvojila 5. mesto. Karin je nastopila še na 100m prsno, kjer je zasedla 4. mesto in na 100m prosto 12. mesto.

Med najboljših 20 so se uvrstili še Karmen Kovač na 100m delfin 13. mesto in 50m delfin 17. mesto, Nejc Kos 18. mesto na 100m hrbtno in Luka Zajc 18. mesto na 100m prsno.

Besedilo-vir: Boris SELKO. PK LCT

Veslanje

PETER KAUZER ML. TRENIRA V LONDONU

Peter Kauzer ml., ki je ponesel s svojimi uspehi v svet tudi Hrastnik, Zasavje in Slovenijo, trenutno trenira v kampu na obrobju Londona, kjer bo ostal štirinajst dni.

Cilj Petrovega odhoda na trening kamp v London je predvsem spoznati progo, pridobiti občutke, narediti čim več kvalitetnih treningov. Poleg treninga na tej olimpijski progi ga čaka ta četrtek, 28. julija 2011, še generalka za olimpijado. To bo tekma, ki bo identična olimpijskemu programu naslednje leto, vendar ni pomembna. Vročica olimpijskega vzdušja se tako počasi že začinja. Peter si bo zagotovil vstopnico drugo leto na internih kvalifikacijah. Tisti, ki bo tekmo odpeljal najbolje, gre v London. Avtomatsko pa bi bil prekvalificiran na olimpijado, če postane letos svetovni prvak na SP v Bratislavi.

Besedilo: Fanči Moljk
Slika: Nina Jelenc

Karate

TRBOVELJSKI KARATEISTI Z LETOVANJEM ZAKLJUČILI PRVI DEL LETA 2011

5. klubski mega piknik

Počitnice so na višku in vsakdo jih bo poskušal izkoristiti tako, da se jih bo še dolgo spominjal po lepih trenutkih. Istočasno pa se v tem času poskušamo spočiti in nabrati novih moči za jesenske aktivnosti. Trboveljski karate klub sodi v zadnjih petnajstih letih zagotovo v sam vrh slovenskega karateja. Tekmovalci so bili tudi v prvi polovici leta zelo aktivni in uspešni saj so ponovno osvojili cel kup medalj na uradnih tekmovanjih in mednarodnih turnirjih.

V soboto 11. junija je vodstvo Karate kluba Trbovlje na Tratah za člane organov kluba, trenerje, vaditelje ter člane rekreativne skupine organiziralo »5. MEGA PIKNIK«. Cel dan je minil zelo aktivno, za kar so poskrbeli klubski trenerji in vaditelji. Vsak je lahko našel svoje zadovoljstvo v pestrih aktivnostih: nogometu, balinanju, pikadu, badmintonu, zabijanju žeblicev, družabnih igrah in podobno. Za dobro razpoloženje skrbel DJ Goran. Večer in s tem konec prekrasnega piknika je minil prehitro in večina sodelujočih je poleg pohvale izrazila željo za ponovitev druženja.

Ob koncu šolskega leta so v sredo 15. junija pripravili »Zaključek sezone«, kjer so se predstavile vse trenirajoče skupine v Karate klubu Trbovlje. Poleg nastopa skupin so izkoristili priložnost in podelili priznanja za uspešno opravljene izpite za višje pasove, priznanja za skupni seštevek klubskih pokalnih tekmovanj v šolskem letu 2010/2011 ter priznanja za nastope v katah ekipno na »Pokalu Slovenije za leto 2010«. Ob koncu je sledila pogostitev za vse prisotne, kjer so imeli možnost pokramljati v miru, brez naglice, ki je vsakdanjik v telovadnici. Letos je trboveljske karateiste pot že osmo leto zapored vodila v Puntizelo, naselje oddaljeno 5 kilometrov iz Pule, na Hrvaškem. Od 27. junija do 4. julija so zopet preživeli super počitnice. Letovanja se je pod vodstvom klubskih trenerjev Mihe, Jerneja, Katje in Maksa udeležilo 19 članov kluba. Vsakodnevni ritem je bil v začetku za nekatere kar malce naporen: bujenje, jutranja telovadba, ocenjevanje sob, zajtrk, karate trening, plaža, kosilo, počitek, ki to sploh ni bil v pravem pomenu besede. Popoldan pa zopet plaža, športne igre (mnogoboj »Puntizela 2011«), večerja, večerni program in nato spanje. V sklopu mnogoboja so se udeleženci letova-

Zaključek sezone-podelitev diplom za uspešno opravljene izpite za modri pas

nja pomerili v 6 igrah, in sicer: Barvni stolpi (štafetna igra), Minuta do zmage, Kviz »Lepo je biti Puntizelski car«, Lov za Puntizelskim zakladom, Kate ekipno ter orientacijski tek. Z ladjico so se odpravili na celodnevni izlet na otok Fratar, kjer so se kopali in uživali ob družabnih igrah. Del udeležencev se je v Puli pomerilo v vožnji z gokarti. Skupaj so uživali v vožnji s pedolini, skakali po trampolinu, prevračali po novem »Vodnem parku« v morju ter odšli na popoldanski izlet v Pulo. Vsega lepega je enkrat konec, na žalost tudi klubskega 8. Karate kampa. Nasvidenje »Puntizela 2011«, dobrodošla »Puntizela 2012«.

Besedilo in slike: Jernej Simerl, tajnik KKT

Udeleženci 8. karate kampa Puntizela 2011 v Puli

						avtor PANDA	OBALNO PODROČJE MORJA	SLOVENSKI IGRALEC (MARKO)	STVAR	EMIL BARONIK	HITROST	LIK Z DOLOČENIM POMENOM	ZELENICA V PUSČAVI
						AMERIŠKI IGRALEC LAMAS							
						UMETNOST ARANŽI- RANJA CVETJE							
						TELOVADNA PRVINA			POT V SNEGU STAR CITROENOV AVTO				
						ORANJE (ZASTAR.) NEKD. LJ. ZUPANJA POTOČNIK		SINJSKA VITEŠKA IGRA AM. PISEC HEMINGWAY					
											UDELEŽENEC SINJSKE VITEŠKE IGRE	SMUČIŠČE NA POHORJU	
3K	NEKDANJI ALBANSKI PRESED- NIK HOXHA	AMERIŠKI SLIKAR (CHARLES WILLSON)	PROIZVA- JALEC RA- ČUNAL- NISKE OPREME	SMUČIŠČE NAD SLOVENU GRADCEM	AMERIŠKA PEVKA ZADORA		ILUSTRATOR ORGAN VIDA						
PRIPOVEDNI PESNIK					PRIPOGIB NEKDANJI VESLAČ KLEMENČIČ				TLA (KNJIŽ.) MAJHEN RT				
SLOVENSKI KOŠARKAR JOKSIMOVIČ						SKALA V MORJU DALMA- TINSKO LETOVIŠČE				KILOGRAM GRELNA NAPRAVA			
KDOR IMA VELIK TREBUH						FRANCOŠKI POET (FREDERIC) TOVARNA V KOPRU							
ELEMENT			ENKA PRETKAN ČLOVEK				PAPEŽEVA KRONA POGAN						
POTEZ Z NOŽEM				MLADA KRAVA (LJUBK.) ZID				ZAPOREDNI ČRKI MEJNI ZNESEK			SLIŠEN, PLOSK UDAREC	GRŠKA ČRKA	
3K	LESENA POSODA	VARNOSTNI SVET UPANJE			LOŠČ DERIVAT AMONIAKA				IN TAKO DALJE NOBELU				
REZINA (POG.)					VRSTILNI ŠTEVNIK (LAT.) PRILOGA DELA								
ANGLEŠKA MANEKENKA						HOTEL ZA MOTORIZ. GOSTE RENATO VUGRINEC							
SESTAVINA DNK						ŽIVLJENSKA TEKOČINA			KONICA KISIK				
TURISTIČNO MESTEČE S. OD PULE						AVTORICA							

3K KRIŽANKE & UGANKE

Rešitev iz prejšnje številke.

K	O	N	T	A	K	T						
A	R	H	I	V	A	R						
M	O	L	A	R	A	R						
E	Ž	G	N	O	J							
L	A	C	O	S	T	E						
T	U	A	R	E	G	I	K					
I	Z	P	A	D	E	K	M	O	U	N	T	
P	R	I	K	O	P	H	M	E	L	J		
P	A	C	I	N	O	V	I	N	J	E	T	
O	Č	A	A	S	F	A	L	T	A	R	E	
N	N	Č	U	T	A	R	A	Š	A	R	A	
A	R	E	A	O	N	I	K	T	S			
S	M	O	L	A	R	V	O	D	O	M	E	T
M	A	T	A	H	A	R	I	I	T	A	L	I
U	S	O	D	A	A	N	A	L	I	T	I	K
K	A	R	A	T	D	O	Z	A	I	N	A	

HUMOR
V KRIŽANKAH

LETNI ČASI
V KRIŽANKAH

MALI UGANKE

VELIKI UGANKE
sezonski

VELIKI UGANKE

VELIKI UGANKE
TEMATSKÉ SLIKOVNE
KRIŽANKE

www.trik.si

Za vse ljubitelje križank in uganke!

Nagradna križanka

14/2011

Rešitev oziroma geslo nagradne križanke pošljite do 06. 08. 2011 na naslov: UREDNIŠTVO ZASAVCA, p.p. 79, 1410 Zagorje ob Savi s pripisom NAGRADNA KRIŽANKA št. 15/2011. Fotokopij ne upoštevamo, prav tako tudi ne rešitve gesla, ki bodo prispele na dopisnicah in na njih ne bo nalepljeno geslo, izrezano iz Zasavčeve križanke. Poleg svojega točnega naslova pripišite še davčno številko, ker vas v nasprotnem primeru ne bomo mogli nagraditi.

Med reševalce bomo razdelili nagrade:

Trgovina JAKA Zagorje - Brglez Roman s.p., Pekarna-Slašničarna-Trgovina-Bar, Vransko: 1x bon v vrednosti 20,86 EUR, 1x bon za 12,52 EUR in 1x za 8,35 EUR

Izžrebanci nagradne križanke št. 14/2011

Za vrednostne bone Trgovine Jaka Zagorje:

1. Mira Kralj, Dom in vrt 47, 1420 Trbovlje
2. Magda Hribernik, Partizanska cesta 38, 1431 Dol pri Hrastniku
3. Mira Kmetič, Cesta 1. Maja 69, 1430 Hrastnik

BRGLEZ d.o.o.
podjetje za proizvodnjo,
trgovino, gostinstvo
in ostale storitve
Vransko 17, 3305 Vransko

SLADKANJE PO UGODNI CENI!

2 KOM SLAŠČICA
PAKIRANO RAZLIČNI OKUSI

SAMO 3,30 €

POSEBNA PONUDBA TRAJA
OD 28.07. DO 10.08.2011

VABLJENI V PRODAJALNI BRGLEZ
JAKA IN MAJ V ZAGORJU

TRGOVINA JAKA
C.9. AVGUSTA 107, ZAGORJE
TEL: 035660280

TRGOVINA MAJ
C.ZMAGE 16 B, ZAGORJE
TEL: 070812347

Ali se prepoznate?

Ali se prepoznate?

Ste se prepoznali? Ste na sliki v krogu zagotovo vi? Zdaj pa brž na prvi telefon v vaši bližini in pokličite Marto na 041 410 734. Povedali boste svoj naslov in poslali vam bomo bon za dve pici in dve kokakoli v Pizzeriji Čebelica na Izlakah. Čas imate do petka, 05.08.2011 po tem dnevu bo bon ostal v uredništvu in počakal na naslednjega Zasavca in novega bralca.

PIZZERIA ČEBELICA

VRAČEVIČ Matej
Valvazorjeva 2, IZLAKE, Tel.: 03/56-74-137

Kuhamo s Stašo

**Jagodičevje z jogurtom
in medom za vroče dni**

Sestavine:

30 dag jagod, 50 dag mešanega jagodičevja (borovnice, maline, ribez), 6 žlic ovsenih kosmičev, 3 žlice rjavega sladkorja, 1 žlica olja, 2 breskvi, 3 žlice medu, 1 limona, 4 dl jogurta.

Priprava:

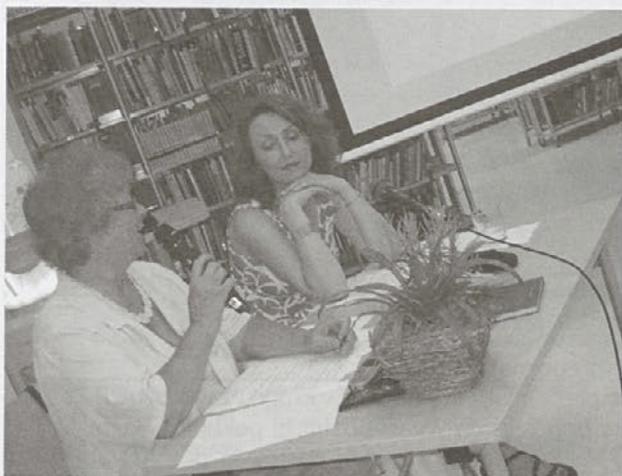
V oplasten ponvi popražimo ovsene kosmiče. Potresemo jih s sladkorjem in pražimo, da se sladkor karamelizira. Kosmiče stresemo na pekipapir, ki smo ga namazali z oljem.

Jagode in preostalo jagodičevje preberemo, operemo, večje jagode prerežemo. Breskvi narežemo. Limono ožamemo in zmešamo z medom, prelijemo sadje in ga za pol ure postavimo v hladilnik. Sadje prelijemo z jogurtom, potresemo s kosmiči in postrežemo. Skupaj s kosmiči lahko popražimo npr. orehe, mandlje, lešnike ...

Dober tek!

Staša

Okusimo Zasavje

Jana Mlakar Adamič je velika poznavalka zasavske preteklosti

Poletni festival hrastniške knjižnice se je vrtel letos okoli kulinarike. V ponedeljek, 27. junija 2011, je bila gostja večera Jana Mlakar Adamič, muzejska svetovalka v Zasavskem muzeju Trbovlje, ki je odlična poznavalka naših tradicionalnih jedi.

Njena knjiga Teknilo nam je, ki jo je napisala s pomočjo članov etnološkega krožka, je prava uspešnica, saj je bila že večkrat ponatisnjena. „Vse jedi v njej so stokrat preverjene v praksi,“ je dejala v sproščnem razgovoru, ki so ga številni obiskovalci spremljali z vprašanji in

Obisk je bil v vseh festivalskih dneh dober

pripombami. Osnovno sporočilo za naše gospodinje v preteklosti pa je skromnost in iznajdljivost.

Naslednji dan sta Jože Rozman in Dejan Mastnak predstavila sire in posavska vina, ki sodijo skupaj. Jože Rozman piše o vinu tudi knjige, je somelje druge stopnje in vinski degustator oziroma ocenjevalec. Degustatorji so bili tudi obiskovalci, ki so z veseljem poizkušali sire in vina, ki jih je Dejan elegantno

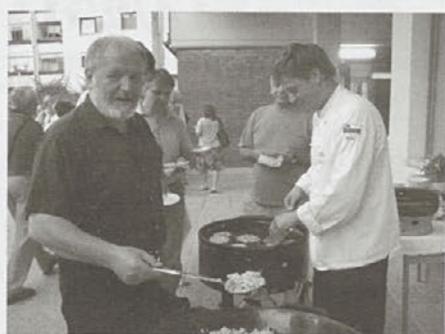
dostavljal na pladnju. Eno izmed spoznanj o siri, ki si ga velja zapomniti, ko jih kupujemo, je to, da jih delajo iz surovega ali pastereziranega mleka. Pa da jih je najboljšje shranjevati v dvoplastnem papirju in da jih damo iz hladilnika kakih dvajset minut pred uporabo - postrežbo.

Veliko zanimivega je povedal tudi dr. Janez Bogataj, ki pomeni vrh slovenske kulturne dediščine, še posebej kulinarike. Njegova bibliografija šteje več kot 1300 enot, od teh je 24 knjig. Vsa svoja raziskovanja spravi tudi v prakso. Trenutno nastaja projekt Gostilna Slovenija, ki bo dal to oznako

Dejan Mastnak v pripravljeno

Dejan Mastnak v pripravljeno

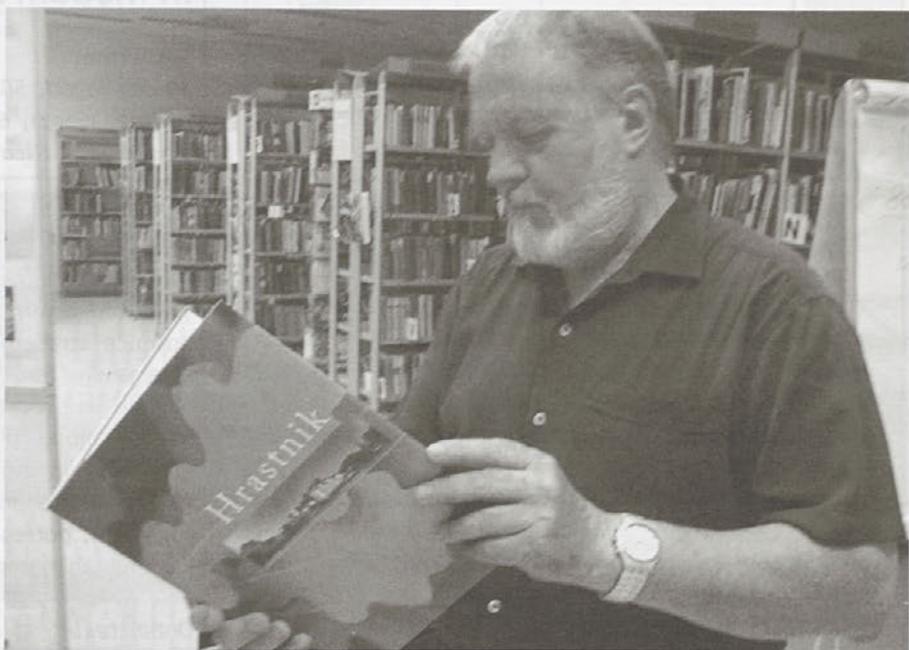

Dr. Janez Bogataj je pohvalil Dejanov zasavski grenadirmarš

le tistim gostilnam, ki bodo imele na svojih jedilnikih osemdeset odstotkov hišnih jedi, regionalnih in slovenskih. V tujini se zelo čudijo, da imamo pri nas na tako majhnem prostoru 24 gastronomskih regij, v teh regijah pa 170 različnih jedi. Poudarja tudi, da bi morali svoje jedi bolj predstavljati drugim. V Zasavju bi lahko imeli na primer vsakoletno prireditev Funšterc. V družabnem podaljškju pa so lahko obiskovalci okušali odlični grenadirmarš in še nekatere zasavske jedi kuharskega mojstra Dejana Mastnaka iz Turja.

V festivalskih dneh so se zvrstile še ustvarjalne delavnice DI, projekcija hrastniške gospodarske in negospodarske dejavnosti, predstavila se je tržnica hrastniških društev. V knjižnici pa že razmišljajo o temi naslednjega festivala.

Besedilo in slike: Fanči Moljk

Imenitnemu gostu so podarili monografijo o Hrastniku

Ko pesem spregovori

Drage bralke, cenjeni bralci! Poletje je tudi čas gasilskih veselic, zato tokrat objavljamo hudomušno pesem s to tematiko. Morda se ob današnji pestri ponudbi prireditve premalo zavedamo, da so bile nekdanje gasilske veselice poleg žeganj in predvolilnih shodov glavni družabni dogodki tako na podeželju kot v mestih. Gasilci so z njimi poživili družabni utrip in zaslužili prepotreben denar, ki so ga nato vložili v nakup orodja in opreme ter gradnjo prostorov, kar je bil osnovni pogoj za opravljanje njihovega humanitarnega poslanstva. Nesreča nikoli ne počiva, gasilci pa so prvi, ki prihitijo na pomoč, zato imajo obiskovalci gasilske prireditve še posebej radi. Srečno! Boštjan Grošelj, urednik rubrike List (tel. 031-373-826)

GASILČEVA MOLITEV

Dons ne goret, lubi Buh,
dons mam mrvo na breg,
jo moram posušit, spravt,
jutr bo dež.

Dons ne goret, lubi Buh,
abrahama mam,
prjatli pridejo, žlahta,
sveti Florjan
nej ogenj vahta.

Dons ne goret, lubi Buh,
gre baba na Brezje,
pride nadškof, metropolit,
hudič bo,
če bom moral gasit.

Dons ne goret, lubi Buh,
dons mam šiht,
šef mi bo
knjižco dal,
če bom moral gasit.

Dons ne goret, lubi Buh,
dons bo veselica,
vse brizgalne
bojo okrancane,
nobena ne šprica.

Vlado Garantini

»Ogenj in voda
dobro služita,
a slabo gospodarita.«

(Ljudski pregovor)

ZASAVSKO HRIBOVJE

Zasavsko hribovje
prelepo je res,
najlepši pa Kum je vmes.

Lontovž, Kopitnik
in Gore so tam,
vsakemu planincu
prijeten pristan.

Čemšeniška planina
s Kuma se vidi,
če hočeš lepot se naužiti,
nanjo veselo pridi.

Ob njenem vznožju
vasice leže,
kakor nje hčerke
se je drže.

Tam v daljavi
na jugozahodu
romar pridruži
vsak mesec se shodu.

To Sveta je gora,
privablja ljudi,
od blizu in daleč
vse nanjo hiti.

Kako lepo zasavsko
je hribovje!
Obiščite nas,
zagotovo še kdaj
pridete v vas.

Andrej Režun

REŠLJIVE TEŽAVE

Nesmiselno bi bilo,
če bi na svoje težave
gledali preveč egoistično
in enostransko.

Napačno pa bi bilo,
če bi razmišljali,
da so naše težave
največje in nerešljive.

Vse se namreč rešijo
v določenem času –
v dvoje ali v množini,
večstransko.

Darko Blaznik – Darčk

REVOLUCIJA

Na okopih revolucije
vidim novo dobo
zasanjanega človeštva,
potomcev golazni,
zaklete v misli
preteklega veka,
ki kači je pulila rep,
pri tem pozabila
škrlatni je plašč
v temnih pečinah pogube.

»Boljše hočemo dni!«
vpili so zbegani umi,
beraštvo iz misli pognali,
tiho besedo mogočno
resnice steptali v nič.

Segros

Kino Delavski dom Zagorje

do 4. avgusta ni kino predstav

Petek	5.8. ob 18.00 KUNG FU PANDA 2, anim. družin. kom. -synchron.
Nedelja	7.8. ob 10.30 KUNG FU PANDA 2 ob 18.00 KUNG FU PANDA 2
Ponedeljek	8.8. ob 18.00 KUNG FU PANDA 2
Torek	9.8. ob 20.00 Film teater : ŠTIRJE LEVI, kom.

Kino Izlake

Nedelja	7.8 ob 19.15 ŠTIRJE LEVI, kom.
---------	--------------------------------

Kino Delavski dom Trbovlje

Četrtek	28.7. ob 18.00 PREKROKANA NOČ 2, kom. ob 20.00 ČU-DO-VI-TO, drama
Petek	29.7. ob 18.00 PREKROKANA NOČ 2 ob 20.00 ČU-DO-VI-TO
Sobota	30.7. ob 18.00 ČU-DO-VI-TO ob 20.30 PREKROKANA NOČ 2
Nedelja	31.7. ob 18.00 PREKROKANA NOČ 2 ob 20.00 ČU-DO-VI-TO
Ponedeljek	1.8. ob 18.00 ČU-DO-VI-TO ob 20.30 PREKROKANA NOČ 2
Torek	2.8. ob 18.00 PREKROKANA NOČ 2 ob 20.00 ČU-DO-VI-TO
Sreda	3.8. ob 18.00 IMPIJEVI OTOKI, anim.,sinhro. ob 20.00 STRIC BOONME SE SPOMINJA, drama
Četrtek	4.8. ob 18.00 IMPIJEVI OTOKI ob 20.00 STRIC BOONME SE SPOMINJA

Petek	5.8. ob 18.00 IMPIJEVI OTOKI ob 20.00 STRIC BOONME SE SPOMINJA
Sobota	6.8. ob 18.00 IMPIJEVI OTOKI ob 20.00 STRIC BOONME SE SPOMINJA
Nedelja	7.8. ob 10.00 IMPIJEVI OTOKI ob 18.00 STRIC BOONME SE SPOMINJA
Ponedeljek	8.8. ob 18.00 IMPIJEVI OTOKI ob 20.00 STRIC BOONME SE SPOMINJA
Torek	9.8. ob 18.00 IMPIJEVI OTOKI ob 20.00 SKRIVNOST NJIHOVIH OČI, drama
Sreda	10.8. ob 18.00 IMPIJEVI OTOKI ob 20.00 SKRIVNOST NJIHOVIH OČI
Četrtek	11.8. ob 18.00 TEHNOTISE, EDIT IN JAZ, anim. ob 20.00 TRANSFORMERS 3, akcija

Kino Hrastnik - kinodvorana Hrastnik

Četrtek	28.7. ob 10.00 GULIVERJEVA POTOVANJA, pustol. kom.
Petek	29.7. ob 10.00 KUNG FU PANDA 2, druž. kom. ob 18.00 KUNG FU PANDA 2 ob 20.00 GULIVERJEVA POTOVANJA
Sobota	30.7. ob 18.00 KUNG FU PANDA ob 20.00 GULIVERJEVA POTOVANJA
Nedelja	31.7. ob 18.00 KUNG FU PANDA 2 ob 20.00 GULIVERJEVA POTOVANJA
Petek	5.8. ob 18.00 MOŽJE X: PRVI RAZRED, akcija ob 20.10 HANNA, akc. triler
Sobota	6.8. ob 18.00 HANNA ob 20.00 MOŽJE X: PRVI RAZRED
Nedelja	7.8. ob 18.00 MOŽJE X: PRVI RAZRED ob 20.10 HANNA

SLAVICA MARN, s.p.

Vransko 18/b, 3305 Vransko
Tel.: (03) 572 51 08, 041 508 655IZDELAVA IN MONTAŽA
IZPUŠNIH CEVI LONCEV IN CEVI* za osebna vozila * lažja motorna vozila * traktorje
* delovne stroje * motocikle * športne izpuheZASTAVLJALNICA TIAL
Ulica bratov Mravljakov 9a, 3000 CeljeGOTOVINSKA POSOJILA
na podlagi zastavitve

IZPLAČILO TAKOJ!

GSM: 031/503 140, 051/633 832
E-mail: tial.sp@gmail.com

Počitniška animacija MLADINSKEGA CENTRA TRBOVLJE

Ob ponedeljkih, natančneje 1., 8., in 22. avgusta, bodo v klubu MCT potekale Ponedeljkove ustvarjalnice, kjer bodo udeleženci ustvarjali iz fimo mase, slikali na steklo, keramiko, oblikovali glino, izdelovali nakit ipd. Delavnice bosta vodila Adnan Vrebac in Taja Metličar.

Počitniški torki, 2., 9., 16., in 23. avgusta, bodo namenjeni športnim aktivnostim, ko bodo na sporedu različne igre, turnirji, prikazi novih športov... 19. julija so začeli z jogo za mlade, ki jo vodi EVS prostovoljka, Ines da Gama. Naslednji trije dnevi v tednu, sreda, četrtek in petek so rezervirani za dvo oz. tridnevne delavnice. Mladi so vabljeni, da se pridružijo kuharski, delavnici »sk8-anja«, video, fotografski, plesni, delavnici joge ter delavnici spoznavanja okoliške narave skozi fotoaparatus.

Vse delavnice in aktivnosti vodijo mladinski delavci Mladinskega centra Trbovlje ter oba evropska prostovoljca, Ines in Damian, ki se z obravnavanimi temami že vrsto let ukvarjajo v svojem prostem času. Vse aktivnosti in delavnice so za udeležence brezplačne.

Ker pa so počitnice dolge, so v Mladinskem centru Trbovlje pripravili še nekaj aktivnosti, ki bodo popestrile program. Tako jih boste ob sobotah srečali na različnih lokacijah po Trbovljah, ko bodo opremljeni s pripomočki animirali otroke, za najmlajše so pripravili tudi sobotne, dopoldanske animacije v prostorih Mladinskega centra Trbovlje (obe aktivnosti se bosta izmenjevali vsakih štirinajst dni), ob določenih petkovih večerih bodo na sporedu zabave z imenom Žur 0,0 zadeti ipd. Ker je načrtovanega programa kar nekaj in ker so spremembe terminov ter lokacij povsem mogoče, prosijo zainteresirane, da spremljajo www.mct.si oz. kanal MCT na Facebooku.

Po viru: MaH

MLADINSKI ODDELEK KNJIŽNICE J. SELISKARJA TRBOVLJE VABI K POČITNIŠKIM DEJAVNOSTIM V KNJIŽNICI V AVGUSTU 2011

1. Počitniške delavnice

četrtek, 4.8.2011 in petek, 5.8.2011: od 9.00 do 12.00 URE: ČESTITKE MALO DRUGAČE

četrtek, 11.8.2011 in petek, 12.8.2011: od 9.00 do 12.00 URE: MODELČKI IZ GIPSA

četrtek, 18.8.2011: od 9.00 do 12.00 URE: LUTKA NOGAVIČKA

2. moja najljubša počitniška knjiga

Pomagajte odkriti najljubšo knjigo letošnjega poletja! V začetku septembra bo izžrebani glasovalec prejel lepo nagrado.

3. poletne knjižne uganke: 1. avgusta in 16. avgusta bodo pripravljene nove uganke

mali oglasi

Mali oglasi so za fizične osebe brezplačni in jih pošljite z naročilnico na naslov: Uredništvo Zasavca, Cesta zmage 3, 1410 Zagorje ob Savi. Uredništvo si pridržuje pravico skrajšanja oglasa in spremembe teksta brez obvestila naročnika. Pridržujemo si tudi pravico, da zaradi zakonskih obveznosti ne objavljamo oglasov, ki oglašujejo storitvene dejavnosti, če zraven ni priložena kopija osebnega dokumenta. Za pravne osebe so oglasi plačljivi!

Prodajam

Prodajam belo kozo brez rogov, dva kozla, lesena kolesa kmečkih vozov, mešana metrska drva za kamin in domače ocvirke.
Info: 03 56 76 310 ali 031 469 279.

Prodajam Alpes Tempo dnevno sobo, tv mizo, pisalno mizo in usnjen dvosed. Zelo lepo ohranjeno, možen ogled.
Inf.: 051 415 638.

Ugodno prodajam nekaj starin za zbiratelje.
Info: 03 56 21 141

Storitve

Nudimo vam profesionalno snemanje dogodkov, prireditvev, koncertov, reklamnih spotov, otvoritev, valet, obhajil, birm, porok, presnemavanje VHS kaset na DVD, montaža videa in zvoka.

Za več informacij pokličite 040 511 237 - Rožle

Nudim varstvo predšolskih otrok na mojem domu v Moravčah. Tel.st.:040 629 752

Živali

Na voljo imamo čistopasemske mladičke pasme Staffordshire Bull Terrier. Mladički bodo ob odhodu v nov dom cepljeni, čipirani, tetovirani, večkrat razglisteni ter za starost primerno socializirani. Imeli bodo EU potni list ter rodovnik. Vse informacije na: 040 135 460 ali longhillkennel@gmail.com
Na voljo imamo rodovniške mladičke nemške doge. V novi dom bodo odšli redno razglisteni, tetovirani, cepljeni, veterinarsko pregledani in primerno socializirani. Več informacij na naši spletni strani www.nemskedoge.net ali na tel.:041 393 432.

AGM NEMEC d.o.o., Sedraž 3, 3270 Laško

Zaposlimo

-vozniika kamiona in

-strojnika gradbene mehanizacije

Za informacije pokličite na tel: 041 625 913 in 03 56 48 841.

NAROČILNICA ZA BREZPLAČNI MALI OGLAS

Moj naslov (ni za objavo):

Kofetkanje s preteklostjo

Zagorskemu županu naložijo same SKRBI

V Zagorju je bilo apno doma. Kamnino, ki je dajala tako dobro apno rudo, so tedanji aparji lomili vse od današnje Švepovne pa do izliva Medije. Seveda ni šlo za kakšne prav velike količine, saj so tiste čase še vedno prevladovala bivališča iz lesa. Le počasi so se premožnejši podložniki, ki so služili bodisi z viški pridelkov na kmetiji ali pa s tovorništvom, odločali za zidane domačije. Skrivnost zagorskega apna, ki je slovelo kot daleč najboljšo, pa je šla iz roda v rod - kako zložiti kopo, s kakšnim lesom za kurjavo jo obložiti. In pa, to še posebej, kako kuriti, da se ne bo kopa vnela in bo ves trud zaman. Kajti, tako kot velja za oglje, da se kuha, je veljalo tudi za apno. V taki kopi se je kamen žgal. Seveda pa tudi to početje, žganje apna, ni šlo brez dovoljenja gamberškega oskrbnika. Je bilo treba plačati pristojbino, tiste čase so ji rekli pinka. Ko je kopa dogorela,

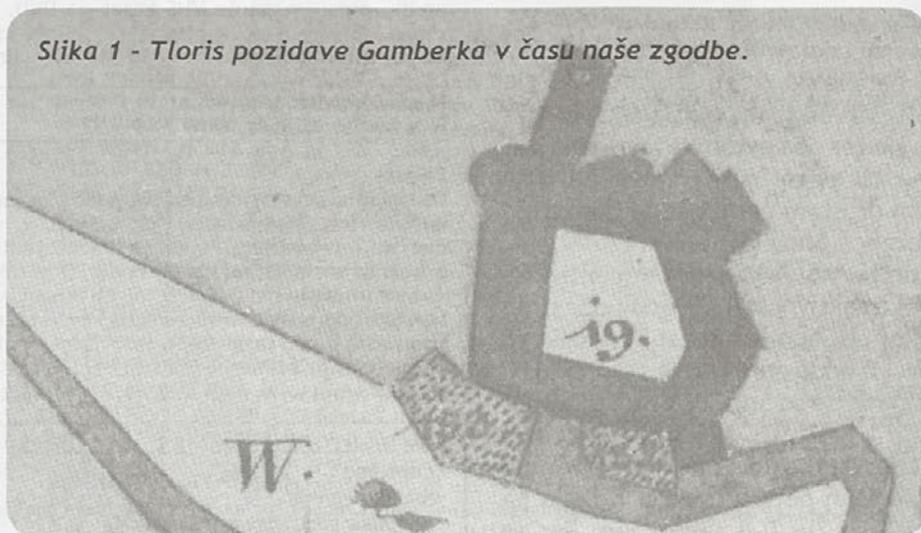
so po navadi pustili, da se je žgani kamen ohladil. Gasili so ga kar v neposredni bližini kope, v izkopani jami, katero so predhodno obložili z ilovico, da ni puščala vode. Tako gašeno apno je bilo uporabno še le čez dve leti, pa tudi več. Zdaj, ko se je gospod Martin prepričal, da kamen za zidavo bo, je v spremstvu oskrbnika obiskal svobodnika Janža, ki je županoval koseški skupnosti, da se dogovori, kako bo tistih nekaj aparjev zmoglo oskrbovati tako obsežno zidavo, ki se je pripravljala na Gamberku. Župan Janž se je praskal za ušesom, ko je našteval obseg del. Lomljenje kamna. Razbijanje tega kamna s težkim batom na kose, primerne za zlaganje v kopo. Bo treba kar nekaj ljudi v hoste po les za kurjavo. Pa ga skrbi, da bi zaradi tega domača opravila trpela. Tudi njega je gospod Martin potolažil. Mu bo za v kamnolom poslal turške ujetnike, močno okovane in močno zastražene. Jih imajo tudi v turjaških ječah dovolj in jih bodo za primerno odškodnino že pogrešali, pa jih ta čas vsaj hraniti ne bo

treba. Za v hosto pa je spomnil župana, da tudi za njegove svobodnike velja zapis v gamberškemu urbarju: če gradijo ali kaj popravljajo na gradu ali marofu, morajo na roboto po potrebi vsi. Če je grad v nevarnosti in jih pozove oskrbnik na pomoč, morajo priti vsi, kakor se spodobi zvestim podložnikom. Gamberški oskrbnik, ki je pogovor poslušal molče, je sedaj z nasmehom vprašal župana: No, Janž, pa si izberi, katero zapoved vam naložim?

Za turške jetnike sta župana potolažila, da jim bodo pripravili tabor kar tam,

poslal sla na Hrovaško, h gospodu banu. Da mu pošlje za prvo silo deset parov ogrskih volov z goniči vred. Bilo je namreč splošno znano, da so ogrski voli povprečne teže deset do dvanajst stotov in da zmorejo peljati do trikrat toliko teže tovora kot pa naši, kranjski. So jih obvladovali lahko samo izurjeni goniči, ki pa so, po pripovedovanju, z njimi delali prav grdo. Niso jim prav nič prizanašali. Zato so taka, kaj hitro iztrošena živinčeta prodali mesarjem, kože pa usnjarjem. So jih usnjarji zelo cenili, pa sedlarji tudi.

Na tem mestu bi vam, zvestim bralcem, ko že pišemo o ogrski živini, prepisal zanimivost iz mitninske knjige Vransko, tiste čase glavne mitnice na kranjsko štajerski deželni meji. Benečija in furlanska pokrajina, pa dežela vse tja do Lombardije, vse so bile lačne mesa. Na njihovih tleh trava za pašo in košnjo ne raste, tako tam omembe vredne živinoreje ni bilo. No, ni je še danes. Zato pa jo je bilo na Ogrskem več

Slika 1 - Tloris pozidave Gamberka v času naše zgodbe.

ob Mediji, ob izteku današnje Dolenje vasi. Se pa razume, je dodal gamberški oskrbnik, za njihovo prehrano bo skrbel koseška skupnost. In, da jim ja ne bi dajali zgolj kuhano repo pa močnik, saj bo delo naporno in bodo delali po ves dan. Tako sta zapustila nesrečnega župana, da se zgovori s svojimi in se delo začne.

Gospod Martin je vedel, da se tako obsežno delo na gradu ne bo začelo čez noč. Da bo, po obsegu, ki ga želi glavar, grof Lamberg, trajalo nekaj let. Saj na tako strmemu pobočju ne bo moglo delati več kot kakšni dve skupini zidarjev. Posebej še, ko bo zidava od tal navzgor presegla tistih nekaj sežnjev in bo treba težko kamenje do zidarjev dostavljati na škripec. Oskrbnika pa je vso pot nazaj proti Gamberku dajala radovednost, kje bo gospod Martin dobil vprežno živino in vozove, ki bodo kos gamberški strmini. Nič, si je rekel, kar vprašal ga bom.

Pa mu je gospod Martin rad odgovoril. Da je gospod deželni glavar, grof Lamberg, sedanji zastavni lastnik Gamberka, že

kot dovolj. In, stekla je trgovina - živina na zahod, usnje in usnjeni izdelki pa nazaj, na vzhod. V našo deželo je ogrsko govedo vstopalo pri Ptujju in po plačilu mitnine na Vranskem potovalo naprej na zahod. Število potujočega goveda, ki je letno šlo skozi Vransko, se zdijo skoraj neverjetne. Žal je piscu uspelo pridobiti mitninsko knjigo za kakšnih deset let po dogajanju okoli Gamberka, vendar tako kratek čas, v tej trgovini ne pomeni nič. Naj torej napišemo: med 1. majem 1584 in 30. aprilom 1585 je zabeležen pri vranski mitnici naslednji promet v obeh smereh (za govedo v eno smer): 49 kramarjev, 7 potujočih čevljarjev, 8640 volov, 680 svinj, 454 konj, 40 koštrunov, 9 koz. Pa še 14731 tovorov (po 168 kg), 330 tovorov olja, 280 tovorov iz Italije, itd. itd. Ni pa pojasnjeno (pisec še išče), kako se je vsa ta množica govedi vso pot prehranjevala, da je do končnega kupca, po tolikih stotinah prehojenih kilometrov prišla v teži, ki jo je kupec pričakoval.

Piše: Marjan Klančnik

Razstava v mali dvorani Dolanke

Med prireditvami ob občinskem prazniku je bila tudi razstava ročnih del DU v mali dvoran Dolanke. Odprti so jo v četrtek, 28. junija 2011, ogled pa je bil mogoč še naslednja dva dneva.

Razstava je bila posvečena 20. obletnici samostojnosti, poleg pletilj pa so povabili še druge ustvarjalce - na primer Aleša Zupanca, mladega kamnoseka in Ivana Prašnikarja, upokojenega pleskarja, njegovega deda. Ob sta razstavila le nekaj svojih slik, v digitalnem okviru pa jih je bilo mogoče videti še več. Pozornost so zbuiali tudi lepi obeski upokojene šivilje Anice Bekavac, za sladke dobrote in narezke pa so poskrbele članice kmečkih žena in deklet.

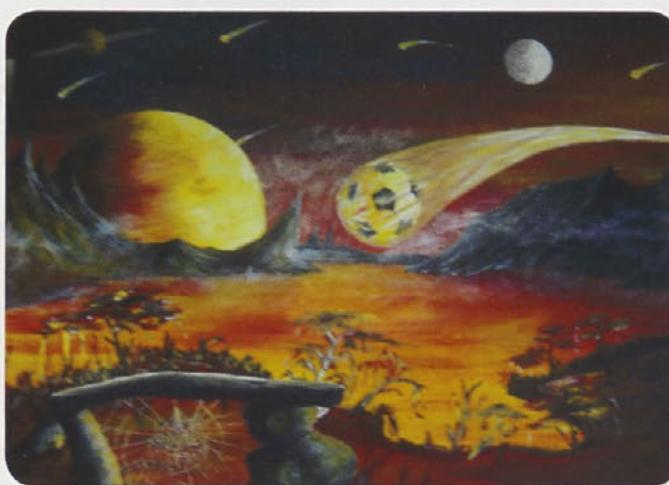
Besedilo in slike: Fanči Moljk

Aleš Zupanc je razstavil nekaj svojih slik

Franci Vrtačnik je poskrbel za glasbeno vzdušje

Razstavljal je tudi Ivan Prašnikar, Alešev ded

Jože Svetina v HRASTNIŠKI GALERIJ

V hrastniški galeriji

Slikar s pevci in organizatorji

Slikar Jože Svetina iz Zavodnj pri Šoštanju zelo rad prihaja v Hrastnik, saj ima med tukajšnjimi lovci stare prijatelje. Zato je bil tembolj vesel povabila, da razstavi v hrastniški galeriji DD svoja dela.

Doslej je imel že preko 160 razstav. Velik mojster, slikar, likovni ustvarjalec, ki zna na tisoč in en način zajeti skrivnostna sporočila narave, pišejo o njem. Občina Šoštanj mu je podelila tudi naziv častnega občana, saj ima zasluge za razvoj likovne umetnosti v tem okolju. Zanimiv je tudi podatek, da so predstavniki naše vlade v preteklosti njegova dela poklanjali mnogim znanim državnikom, zato se lahko Jože Svetina pohvali med drugim z zahvalnima pismoma predsednika Clintona in Busha.

Številnim obiskovalcem ga je predstavila Milojka Komprej, za kulturni program in družabno srečanje pa so poskrbeli pevci Steklarne Hrastnik.

Besedilo: Fanči Moljk
Slike: F.M. in B.Klančar

Kuharska knjiga o pripravi postrvi
in drugih sladkovodnih rib!

samo
30€

Celje - skladišče

D-Per
6/2011

5000027367,15

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

POSTRVI iz reke na mizo

Andrej Fric

Kuharske knjige za bralce Zasavca 15% popust

FIGA

sočna, slastna, aromatična, zdrava

Andrej Fric
Figa

sočna slastna aromatična zdrava

samo
20€

USPEŠNICE

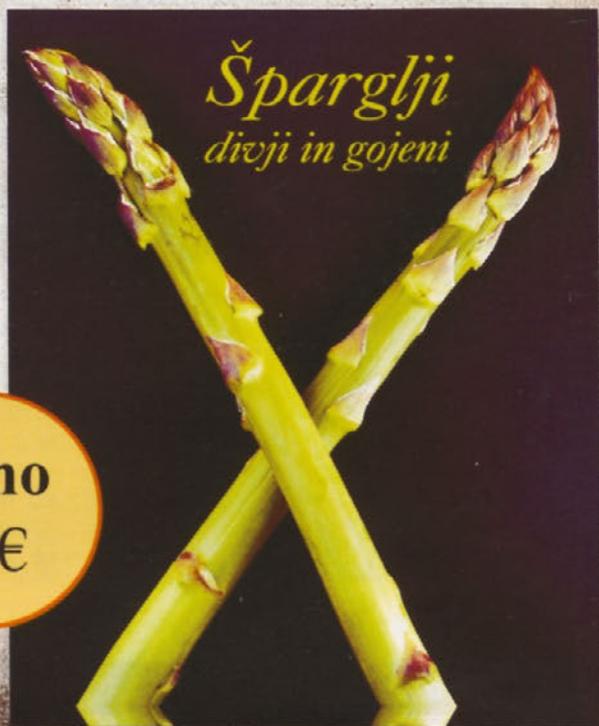
Priznani kuhar
Andrej Fric
in zbirka knjig
z naslovom
"IZ KUHARSKE
KAPE"

ŠPARGLJI divji in gojeni

Šparglji
divji in gojeni

Šparglji so
ena prvih vrst
pomladne
zelenjave

samo
25€

Naročila sprejemamo na:

GRAFIKA GRACER

GRAFIKA GRACER d.o.o.

T: 03 5452666

F: 03 5473166

info@grafika-gracer.si

Več podatkov o knjigah dobite na naši spletni strani

www.grafika-gracer.si

V ceno so vključeni stroški pošiljanja in DDV.